

Onsdag den 6. december 2017 (D)

1

29. møde

Onsdag den 6. december 2017 kl. 13.00

Dagsorden

1) Besvarelse af oversendte spørgsmål til ministre (spørgetid).

1) Til justitsministeren af:

Peter Kofod Poulsen (DF)

Hvad er ministerens holdning til politidirektørernes bonusordninger? (Spm. nr. S 255).

2) Til justitsministeren af:

Josephine Fock (ALT)

Er ministeren enig i, at brugen af Udlændingekontrolsektionen i politiet til at implementere en lov, der skal ramme alle på lige basis og ikke kun målrettes udlændinge, kan medføre en risiko for, at der opstår en diskriminerende praksis? (Spm. nr. S 257, skr. begr.).

3) Til justitsministeren af:

Kim Christiansen (DF)

Hvad agter ministeren at gøre for at udvide tungvognskontrollerne? (Spm. nr. S 258. Medspørger: Peter Kofod Poulsen (DF)).

4) Til justitsministeren af:

Karin Nødgaard (DF)

Finder ministeren det befordrende for et barns fysiske og psykiske udvikling at vokse op i et fængsel, hvor den ene af forældrene afsoner en dom? (Spm. nr. S 260).

5) Til justitsministeren af:

Karin Nødgaard (DF)

Agter ministeren at ændre reglerne, således at det ikke længere er muligt at have sit barn boende hos sig i et fængsel, når den ene af forældrene afsoner en dom? (Spm. nr. S 261).

6) Til justitsministeren af:

Lars Aslan Rasmussen (S)

Finder ministeren, at det er i orden, at stort set ingen af de mange dansk-tyrkere her i landet, der har angivet navngivne personer til Erdogan's »stikkerlinje«, har oplevet, at deres angiveri har haft konsekvenser for dem, til trods for at det er ulovligt at samarbejde med et andet lands efterretningstjeneste? (Spm. nr. S 267).

7) Til finansministeren af:

Benny Engelbrecht (S)

Står ministeren ved sine udtalelser til Avisen Danmark den 16. november 2017, hvor ministeren bl.a. sagde, at »Vi motiverer ikke de unge på den rigtige måde. De skal ikke have en økonomisk gevinst ved at komme på dagpenge, så det er stadig en del af Venstres politik at ændre på det«, og mener ministeren i så fald, at det løfte, som daværende oppositionsleder Lars Løkke Rasmussen i DR den 7. juni 2015 gav til danskerne, da han sagde, at »Jeg vil da gerne give det løfte her i aften – og man kan regne med de løfter, jeg giver, jeg siger ikke et før valget og så gør det stik modsatte efter – at vi kommer ikke til at skære i dagpengene«, er brudt? (Spm. nr. S 268).

8) Til finansministeren af:

Benny Engelbrecht (S)

Når politisk ordfører for Venstre, Jakob Ellemann-Jensen, den 15. oktober i år i TV-programmet »Vi ses hos Clement« på DR sagde, at han ikke kunne forestille sig, at Venstre ville stemme for forringelser for gruppen af dagpengemodtagere, mener ministeren så, at Jakob Ellemann-Jensen tog fejl, siden ministeren til Avisen Danmark den 16. november 2017 om dagpenge sagde følgende: »Vi motiverer ikke de unge på den rigtige måde. De skal ikke have en økonomisk gevinst ved at komme på dagpenge, så det er stadig en del af Venstres politik at ændre på det«? (Spm. nr. S 270).

9) Til økonomi- og indenrigsministeren af:

Rasmus Prehn (S)

Hvorfor mener ministeren, at man ikke kan rette den beregningsfejl i udligningssystemet, som Nordjyske Stiftstidende har beskrevet, og som angiveligt har ramt flere provinsbyer, der er blevet snydt for millionbeløb? (Spm. nr. S 266).

10) Til beskæftigelsesministeren af:

Jacob Mark (SF)

Vil ministeren garantere, at regeringen bidrager til, at der kommer fair og frie forhandlinger mellem KL og Danmarks Lærerforening, når der skal forhandles overenskomst for folkeskolelærerne i 2018? (Spm. nr. S 263).

11) Til beskæftigelsesministeren af:

Bjarne Laustsen (S)

Vil ministeren redegøre for, om det er regeringens politik at skære i unges dagpenge? (Spm. nr. S 273, skr. begr.).

12) Til beskæftigelsesministeren af:

Bjarne Laustsen (S)

Henset til, at daværende oppositionsleder Lars Løkke Rasmussen den 7. juni 2015 sagde til DR, at »Jeg vil da gerne give det løfte her i aften – og man kan regne med de løfter, jeg giver, jeg siger ikke et

før valget og så gør det stik modsatte efter – at vi kommer ikke til at skære i dagpengene», og til, at finansministeren den 16. november i år til Avisen Danmark sagde om regeringens planer om at skære i unges dagpenge, at »Vi motiverer ikke de unge på den rigtige måde. De skal ikke have en økonomisk gevinst ved at komme på dagpenge, så det er stadig en del af Venstres politik at ændre på det«, vil ministeren da redegøre for, om det er finansministeren eller statsministeren, der tager fejl angående Venstres politik om at skære i dagpengene? (Spm. nr. S 274).

13) Til udlændinge- og integrationsministeren af:
Sofie Carsten Nielsen (RV)

Agter ministeren at iværksætte hastelovgivning, så forskere som Brooke Harrington og andre personer i lignende situationer ikke straffes for at holde oplæg eller på anden måde viderefremme deres forskning uden for universiteterne? (Spm. nr. S 249, skr. begr.).

14) Til udlændinge- og integrationsministeren af:
Peter Kofod Poulsen (DF)
Mener ministeren, der er styr på udlændingområdet? (Spm. nr. S 256).

15) Til udlændinge- og integrationsministeren af:
Karina Due (DF)
Anser ministeren det som en succes som integrationsminister, når der bliver indført et utal af muslimske særhensyn i kommunerne? (Spm. nr. S 259. Medspørger: Peter Kofod Poulsen (DF)).

16) Til uddannelses- og forskningsministeren af:
Jacob Mark (SF)
Mener ministeren, det er en god idé at afskaffe kvikstartbonusen på 1,08? (Spm. nr. S 264).

17) Til uddannelses- og forskningsministeren af:
Christian Langballe (DF)
Hvilke initiativer vil ministeren tage for at forhindre, at udenlandske studerende modtager SU eller optager SU-lån, sådan at der værnes om det gode danske SU-system og det ikke undermineres, som det sker nu? (Spm. nr. S 276).

18) Til sundhedsministeren af:
Christian Rabjerg Madsen (S)
Hvad mener ministeren om, at en borger, der har haft krampelignende anfald, får besked fra en speciallæge om, at hun kan begynde på at tage kørekort efter 6 måneder, og derefter på trods af speciallægens besked får afslag fra Patientstyrelsen, således at hun ikke kan påbegynde at tage kørekort, hvilket er nødvendigt for hendes uddannelse? (Spm. nr. S 265, skr. begr.).

19) Til miljø- og fødevarerministeren af:
Christian Rabjerg Madsen (S)
Hvad er ministerens reaktion på, at TV 2 med Operation X-programmet »Den brændende sandhed« i oktober 2017 afslørede, at store modehuse systematisk brænder tøj af? (Spm. nr. S 242).

20) Til børne- og socialministeren af:
Pernille Bendixen (DF)
Vil ministeren kommentere Institut for Menneskerettigheders rapport »Ekstrem social kontrol«, der konkluderer, at der er problemer i

forbindelse med inddragelse af forældre i sager, hvor den unge netop har brug for, at forældrene ikke inddrages, når det er familien, der udøver social kontrol, og vil ministeren gøre tiltag for i højere grad at beskytte den unges ret til et privatliv? (Spm. nr. S 250).

21) Til transport-, bygnings- og boligministeren af:
Henning Hyllested (EL)
Fastholder ministeren, at Transport-, Bygnings- og Boligministeriets ansvar ikke omfatter tiltag, der kan kompensere for negative klimaafttryk, der sker som følge af CO₂-udledningen fra transportområdet, som ministeren er refereret for i Information den 26. august i år? (Spm. nr. S 188 (omtrykt)).

22) Til transport-, bygnings- og boligministeren af:
Henning Hyllested (EL)
Kan ministeren svare på, hvilket ministerium der har ansvaret for at reducere klimaeffekten inden for transportområdet? (Spm. nr. S 189, skr. begr. (omtrykt)).

23) Til transport-, bygnings- og boligministeren af:
Kaare Dybvad (S)
Mener ministeren, at det skal være muligt for kommunerne at fravige opkrævningen af en tillægskøbesum hos almene boligselskaber, så der kan bygges flere almene boliger på eksisterende grunde? (Spm. nr. S 269, skr. begr.).

24) Til transport-, bygnings- og boligministeren af:
Kaare Dybvad (S)
Mener ministeren, at det er rimeligt, at en beboer kun er blevet tilbudt en permanent genhusningsbolig af Frederiksberg Kommune til 12.000 kr. om måneden, jf. artiklen »Sagde ja til genhusning men: Lejen steg fra 5.000 til 12.000 kr.«? (Spm. nr. S 271, skr. begr.).

Kl. 13:00

Meddelelser fra formanden

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Mødet er åbnet.

I dag er der følgende anmeldelser:

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Lovforslag nr. L 115 (Forslag til lov om ændring af straffeloven. (Skærpelse af straffen for blufærdighedskrænkelser og digitale sexkrænkelser)).

Beskæftigelsesministeren (Troels Lund Poulsen):

Lovforslag nr. L 116 (Forslag til lov om ferie) og

Lovforslag nr. L 117 (Forslag til lov om forvaltning og administration af tilgodehavende feriemidler).

Ida Auken (RV) og Morten Østergaard (RV):

Beslutningsforslag nr. B 47 (Forslag til folketingsbeslutning om udførelse af usikkerhedsberegning på NLES4-modellen, der ligger til grund for fødevarer- og landbrugspakken).

Annette Lind (S) og Mattias Tesfaye (S):

Kl. 13:03

Beslutningsforslag nr. B 48 (Forslag til folketingsbeslutning om ændring af reglerne for elevfordeling på gymnasierne).

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Så er det hr. Peter Kofod Poulsen. Værsgo.

Kl. 13:03

Titlerne på de anmeldte sager vil fremgå af www.folketingstiden-de.dk (jf. ovenfor).

Med Tingets samtykke og efter ønske fra forslagsstillerne foreslår jeg, at beslutningsforslag nr. B 45 (Forslag til folketingsbeslutning om lovliggørelse af peberspray til selvforsvar inden for rammerne af lovligt nødværge) henvises til direkte udvalgsbehandling i Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Peter Kofod Poulsen (DF):

Fredericia Dagblad beskrev for noget tid siden lige præcis den her resultatlønsordning, og det fik mig til at stille nogle spørgsmål til justitsministeren, og noget af det vil jeg egentlig gerne følge op på. For noget af det, der interesserer mig, er, at hvis man som ganske almindelig offentligt ansat passer sit arbejde og gør det, der egentlig er forventningen, så får man selvfølgelig den løn, man var stillet i udsigt fra start. Men når man kommer op på et vist niveau i den offentlige sektor og man passer sit arbejde og gør det, som man skal, ja, så får man den løn, man er stillet i udsigt, plus en form for resultatløn, altså en bonus, der ryger oveni. Jeg har svært ved at se, hvorfor man skal have den her forskel på vores politidirektører på den ene side og vores politibetjente på den anden.

Det eneste punkt på dagsordenen er:

1) Besvarelse af oversendte spørgsmål til ministre (spørgetid).

Kl. 13:01

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Jeg har lige fået meddelelse om, at spørgsmål nr. 3 til justitsministeren af hr. Kim Christiansen (spørgsmål nr. S 258) er blevet trukket tilbage.

Så vi begynder med spørgsmål til justitsministeren af hr. Peter Kofod Poulsen, Dansk Folkeparti.

Kl. 13:01

Spm. nr. S 255

1) Til justitsministeren af:

Peter Kofod Poulsen (DF):

Hvad er ministerens holdning til politidirektørernes bonusordninger?

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til at læse spørgsmålet op.

Kl. 13:01

Peter Kofod Poulsen (DF):

Hvad er ministerens holdning til politidirektørernes bonusordninger?

Kl. 13:02

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Justitsministeren.

Kl. 13:02

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Tak for spørgsmålet. Jeg synes, det er vigtigt, at vi skaber rammerne for, at medarbejdere og ledere i den offentlige sektor kan levere de bedst mulige resultater og præstationer. Det kommer os alle sammen til gode. Resultatløn kan være et meget fornuftigt redskab til at fremme gode resultater, men det skal naturligvis indrettes på fornuftig vis og ikke udbetales pr. automatik, for ellers går meningen med det hele jo tabt, og så skaber det netop ikke de gode resultater, som vi gerne vil fremme og anerkende.

Som jeg har fået oplyst, har Rigspolitiet indgået individuelle resultatlønsaftaler med alle politidirektørerne. Der er vel at mærke ikke tale om, at politidirektørerne automatisk får udbetalt resultatløn, men tale om en kobling mellem konkrete resultater og løn ud fra et bredt og nuanceret billede. Det er helt i tråd med de generelle statslige anbefalinger, at man tilrettelægger resultatlønnen på den måde.

Resultatløn kan jo ikke stå alene. Den løbende dialog om præstationer og resultater er et vigtigt redskab til at fremme de gode præstationer. Jeg kan også konstatere, at det er en del af konceptet for tildeling af resultatløn til politidirektørerne.

Så jeg spurgte justitsministeren om, hvilke bonusordninger der var for vores menige politibetjente, og der er så nogle regler om noget lokalløn, men det er ikke yderligere defineret, hvilke muligheder der er, i det svar til udvalgets spørgsmål nr. 74, som ministeren allerede har besvaret.

Men så kunne jeg jo se, at når det kom til politidirektørerne – det havde Fredericia Dagblad lavet en beregning af, og det er deres tal, det er et gennemsnit – fik politidirektørerne en bonus på 67.900 kr. om året oven i lønnen. 67.900 kr.!

Jeg tænker bare: Jamen i princippet burde bonussen for at passe sit arbejde, løse sin opgave være den løn, man allerede får. Det vil jeg så starte med at høre ministeren om han er enig i, nemlig at udgangspunktet jo bare burde være, at man får sin løn, hvis man løser sin opgave, for ellers kan man ikke have sit arbejde, og at man altså ikke får store bonusser oveni på 67.900 kr. Synes ministeren, at det er rimeligt?

Kl. 13:05

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Ministeren.

Kl. 13:05

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Så enkelt anerkender jeg ikke at det kan stilles op, for det handler også om, hvordan hele vores arbejdsmarked er skruet sammen, både det private og også hele det offentlige arbejdsmarked. Vi har forskellige overenskomster, der udgør en basis, og hvis du så gør noget mere, er der forskellige muligheder. Selvfølgelig er jeg enig i, at det handler om, at man skal passe sit arbejde og få sin løn, og en del af det kan så være, at man siger, at man får stillet nogle mål op, og hvis man indfrier de mål, så er der en bonus, og hvis man ikke indfrier dem, så er der ikke nogen bonus. Og jeg synes sådan set, at det at have en gulerod ekstra, man kan gå efter, for at præstere noget mere, for at rykke en hel organisation, da er værd at belønne som en del af resultatlønnen.

Kl. 13:05

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo, hr. Peter Kofod Poulsen.

Kl. 13:05

Peter Kofod Poulsen (DF):

Jeg er uenig. Hvis man ikke gør det arbejde, som politiforligskredsen forventer af vores direktør, så er man ikke dygtig nok, så skal man ikke være politidirektør. Så enkelt kan det siges. Hvis man ikke leve-

rer det, der er forventningen, så skal man jo ikke have det her arbejde. Sådan bør det være.

Kl. 13:07

Jeg vil gerne spørge ministeren meget konkret: Er der noget eksempel på, at nogle af vores politibetjente har fået en bonus på 67.900 kr. om året og i så fald hvor mange?

Kl. 13:06

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo til ministeren.

Kl. 13:06

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Jeg tror ikke, at nogen af vores betjente har fået en bonus på 67.000 kr. Spørgeren ved lige så godt som jeg, at jeg jo ikke har nogen chance for i et mundtligt spørgsmål at undersøge det. Men skal vi sammenligne det? Altså, er der forskel på at have fået et job, hvor man er leder for mange hundrede eller flere tusind mennesker eller ej? Altså, der må jo være en anerkendelse af, at de job, vi har, er forskellige. Så skal vi selvfølgelig honoreres lønmæssigt ordentligt for de job, vi hver især har, og den diskussion synes jeg må høre til ved overenskomstforhandlinger og ikke i Justitsministeriet.

Kl. 13:07

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo.

Kl. 13:07

Peter Kofod Poulsen (DF):

Jeg kan love ministeren, at jeg også gerne vil spørge skriftligt, så vi kan få svar på det spørgsmål også. Det gør jeg meget gerne. Når jeg stiller spørgsmålet, er det bare, fordi politibetjente jo yder en helt ekstraordinær indsats for at gøre os trygge. Jeg går ud fra, at de alle sammen løser de arbejdsopgaver, som vi pålægger dem – sådan skal det jo være – på fuldstændig samme vis, som politidirektørerne gør. Der er jo ikke nogen, der er tvunget til at tage et arbejde, og derfor synes jeg også, at forholdene burde være de samme. Jeg synes, at det ikke er pænt at se på de her bonusser. Det er jeg bare nødt til at sige. Jeg har ikke noget opfølgende spørgsmål.

Kl. 13:07

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Tak for det.

Det næste spørgsmål er til justitsministeren, og det er af fru Josephine Fock, Alternativet

Kl. 13:07

Spm. nr. S 257

2) Til justitsministeren af:

Josephine Fock (ALT):

Er ministeren enig i, at brugen af Udlændingekontrolsektionen i politiet til at implementere en lov, der skal ramme alle på lige basis og ikke kun målrettes udlændinge, kan medføre en risiko for, at der opstår en diskriminerende praksis?

Skriftlig begrundelse

Der henvises til ministerens svar på REU Alm. del 2016-17 spørgsmål 1013 angående brug af Udlændingekontrolsektionen og spørgsmål 1014 angående dømt efter vedtagelsen af loven om skærpselse af straffen for utryghedsskabende tiggeri, hvori det oplyses, at ingen af de 18 domfældte personer og ingen af de 2 frifundne personer var danske statsborgere.

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo for oplæsning af spørgsmålet.

Josephine Fock (ALT):

Tak for det. Er ministeren enig i, at brugen af Udlændingekontrolsektionen i politiet til at implementere en lov, som skal ramme alle på lige basis, og ikke kun målrettes udlændinge, kan medføre en risiko for, at der opstår en diskriminerende praksis?

Kl. 13:08

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo til ministeren.

Kl. 13:08

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Tak for det, og tak for spørgsmålet. Den nærmere politimæssige indsats mod utryghedsskabende tiggeri skal i mine øjne tilrettelægges på baggrund af en politifaglig vurdering, og det er ikke en vurdering, som jeg som politiker har tænkt mig at blande mig i.

Københavns Politi har oplyst, at indsatsen mod tiggeri er tilrettelagt på den måde, at den behandles af forskellige afdelinger i politikredsen, herunder det udkørende beredskab og Udlændingekontrolsektionen, og at Udlændingekontrolsektionen har en koordinerende funktion i indsatsen. Københavns Politi har oplyst, at politikredsens indsats mod utryghedsskabende tiggeri navnlig har været baseret på anmeldelser, og at anmeldelserne i vidt omfang har vist sig at vedrøre tiggeri udført af udlændinge. København Politis indsats skal ses i lyset af, at der i foråret og hen over sommeren var omfattende problemer med store grupper af udenlandske tilrejsende, der kom til Danmark og tiggede og slog lejr på offentlige steder. De skabte stor utryghed og var til gene for både omkringboende og forbipasserende. Visse områder i København var særlig belastede.

Jeg synes ikke, vi skal finde os i, at folk slår lejr på offentlige steder, at de bruger vores kirkepladser som toilet, og at de ernærer sig ved at tigge i tog eller på gågader. Den slags mener jeg ikke hører hjemme her. Derfor var det for regeringen en klar prioritet at få sat en stopper for det. Indførelse af en skærpet straf for utryghedsskabende tiggeri var et af de nye redskaber, som vi gav politiet mulighed for at benytte i indsatsen mod lejrene, fordi en stor del af dem, som opholder sig i de utryghedsskabende lejre, ernærer sig ved tiggeri. Den politimæssige indsats mod lejrene har virket. Københavns Politi har fra 1. april til 3. oktober i år afholdt over 25 aktioner i København og i den forbindelse ryddet mere end 50 utryghedsskabende lejre.

Så afslutningsvis vil jeg endnu en gang slå fast, som jeg også har gjort før her i salen, at straffelovens regler om tiggeri finder anvendelse på alle uanset statsborgerskab. Loven er ens for alle, og sådan må det være.

Kl. 13:10

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo til fru Josephine Fock.

Kl. 13:10

Josephine Fock (ALT):

Tak for det. Men ministeren skriver selv i sit svar på spørgsmål 1019, som jeg stillede til ministeren, at Justitsministeriet har drøftet politiets håndtering af straffelovens betleribestemmelse med Rigspolitiet, herunder i forhold til de internationale forpligtelser. Jeg har stillet yderligere skriftlige spørgsmål om, præcis hvad der er foregået der, så det behøver vi ikke at gå i detaljer med nu. Men det vidner jo om, at der har været nogle problematikker på området. Læg så dertil, at ministeren udtaler, at hvis han kunne, ville han have lavet en lovgivning, som udelukkende ramte udlændinge. Læg dertil, at lovgivningen tydeligt fremsættes i en kontekst, der er direkte rettet mod udlændinge. Det gælder f.eks., når ministeren har valgt, at den aller-

første sætning i indledningen i bemærkningerne til lovforslaget om skærpet straf for utryghedsskabende tiggeri lyder: »Regeringen ønsker at sætte ind mod udenlandske tilrejsende, som slår lejr på offentlige steder.«

Kl. 13:13

Så set i lyset af at ministeren udtaler sig så direkte om et ønske om at kunne føre diskriminerende praksis, hvis det var muligt, og set i lyset af at lovforslagets bemærkninger sættes ind i en kontekst, der udelukkende handler om udlændinge, og set i lyset af at ingen danske statsborgere pr. 2. oktober 2017 var dømt for utryghedsskabende tiggeri, er det så stadig væk ministerens holdning, at der ikke er en risiko for diskriminerende praksis, og ikke mindst når Københavns Politi har valgt at lægge ansvaret for at koordinere håndhævelsen af loven hos Udlændingekontrolsektionen, der jo, som det ligger i navnet, har med udlændinge at gøre? Og kan ministeren slet ikke se, at der kan være en større sammenhæng mellem de her ting?

Kl. 13:11

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo til ministeren.

Kl. 13:11

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Jamen jeg synes jo, at vi skal skille tingene ad. Nu refererede spørgeren jo, hvad jeg har sagt i nogle sammenhænge. Man kan mene meget om det, jeg har sagt. Jeg synes da i det mindste bare, at jeg har været ærlig og sagt, hvordan jeg gerne så det skulle være. Samtidig har jeg også sagt, at det kan vi ikke, fordi loven skal gælde for alle.

Der bliver så stillet et spørgsmål. Det er jo en politisk/værdiladet ting, når spørgeren siger: Kan det medføre en risiko for diskriminerende praksis? Det tror jeg ikke, for sådan tror jeg ikke vores politiske arbejder, men jeg kan jo ikke tage den fornemmelse fra spørgeren.

Kl. 13:12

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo, fru Josephine Fock.

Kl. 13:12

Josephine Fock (ALT):

Tak. Så føler jeg mig kaldet til at spørge ind til den samtale, der har været, med Rigspolitiet om overholdelsen af internationale forpligtelser, for det undrer mig, at det har været nødvendigt at tage den samtale. Kan ministeren uddybe, hvorfor der har været behov for den samtale, og hvad den nærmere er gået ud på?

Kl. 13:12

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo, ministeren.

Kl. 13:12

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Nej, men det vil vi til enhver tid selvfølgelig gerne svare på skriftligt, hvis vi skal det.

Kl. 13:13

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo.

Kl. 13:13

Josephine Fock (ALT):

Så lad mig tage en anden tilgang til det. Tror ministeren, at det er muligt, at politikredse, politiledelse og politibetjente ude på gaden kan få det indtryk, at der ovenfra, dvs. fra ministerens side, har været et ønske om, at man udelukkende fokuserede på og målrettede indsatsen mod udlændinge?

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo.

Kl. 13:13

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Jeg har ikke på noget tidspunkt lagt skjul på, at hvis jeg kunne bestemme, havde jeg gerne set, at man kunne lovgive mod folk, der kommer hertil og tigger, og at vi ikke skulle ramme den danske hjemløse på gaden. Men jeg har lige så tydeligt sagt, at det kan vi ikke, og at loven derfor gælder for alle. Jeg synes i hvert fald, at jeg har udtalt mig meget klart i den her sag.

Kl. 13:13

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Tak for det. Spørgsmålet er sluttet.

Det næste spørgsmål (spm. nr. S 260) er til justitsministeren af fru Karin Nødgaard, Dansk Folkeparti.

Kl. 13:13

Spm. nr. S 258

3) Til justitsministeren af:

Kim Christiansen (DF) (medspørger: **Peter Kofod Poulsen** (DF)): Hvad agter ministeren at gøre for at udvide tungvognskontrollerne? (Spørgsmålet er trukket tilbage efter ønske fra spørgeren).

Kl. 13:13

Spm. nr. S 260

4) Til justitsministeren af:

Karin Nødgaard (DF):

Finder ministeren det befordrende for et barns fysiske og psykiske udvikling at vokse op i et fængsel, hvor den ene af forældrene afsoner en dom?

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo til oplæsning.

Kl. 13:13

Karin Nødgaard (DF):

Tak. Finder ministeren det befordrende for et barns fysiske og psykiske udvikling at vokse op i et fængsel, hvor den ene af forældrene afsoner en dom?

Kl. 13:14

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo, ministeren.

Kl. 13:14

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Tak for spørgsmålet. Der er jo to spørgsmål, der kommer et andet bagefter, og de hænger lidt sammen, men jeg skal efter bedste evne prøve på at skille tingene ad.

Helt generelt synes jeg ikke, at det er befordrende for et barns udvikling at vokse op i et fængsel, hvis jeg skal sige det sådan, det er umiddelbart min holdning. Det er jo ikke noget nemt valg, myndighederne står over for, når en forælder til et lille barn anmoder om at få lov til at have sit barn hos sig i fængslet – måske er det et helt nyfødt barn, der kan være mange forskellige historier.

Efter min opfattelse må det afgørende hensyn i den her slags sager være, hvad der er bedst for barnet. Det er også det princip, der ligger til grund for lovgivningen på området. Altså: Det er en forudsætning for at få lov til at have sit barn hos sig i fængslet, at den indsatte er i stand til at passe barnet. Desuden skal der helt klart som udgangspunkt indhentes en udtalelse fra de sociale myndigheder om, hvorvidt opholdet i fængslet er foreneligt med hensynet til barnet, og

inden for de rammer, som lovgivningen opstiller, er det myndighedernes opgave at træffe de konkrete afgørelser og vurdere, hvad der er bedst for barnet i disse, vil jeg sige, svære sager, og her skal der jo tages en lang række hensyn, ikke mindst til barnets udvikling.

Nu er regeringen så lige blevet enige med bl.a. spørgerens parti om en ny 4-årsaftale for Kriminalforsorgen, og en del af aftalen er, at der etableres et kvindefængsel, og i den forbindelse skulle der på både den åbne og den lukkede afdeling blive etableret en særlig familieafdeling til kvinder med børn. Men spørgsmålet i sig selv synes jeg er rigtig svært, og mit svar på spørgsmålet er sådan set det samme, som jeg startede med, nemlig at jeg helt generelt ikke synes, det er befordrende for et barns udvikling at vokse op i fængslet.

Kl. 13:16

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo, fru Karin Nødgaard.

Kl. 13:16

Karin Nødgaard (DF):

Tak til ministeren for besvarelsen. Jeg er helt enig med ministeren i, at de her to spørgsmål hænger sammen, men der er alligevel nogle nuanceforskelle. Jeg vil også gerne påpege – og nu er det ikke, fordi jeg står her i dag og har den forkromede løsning på det her spørgsmål – at det er vigtigt, at vi netop kan bruge spørgetiden til også at gå lidt i dybden med nogle af de ting, som vi som politikere lige pludselig bliver konfronteret med i hverdagen, hvor vi kan høre nogle historier om det. Jeg er også godt klar over, at der ikke er to domme, der er identiske. Der kan være forskel på forseelserne, dvs. hvilken type kriminalitet man har begået. Men det, jeg synes der er vigtigt, er, at det, som ministeren også påpeger, ikke er et spørgsmål om enten-eller, om man skal eller ikke skal. For vi ved, at der er rigtig mange ting, der bliver grundlagt i et lille barns liv i de første 2-3 år fra barnets fødsel.

Men vi ved jo også, at det trods alt er et helt andet miljø for et barn at vokse op i, og derfor kunne jeg godt tænke at mig at gå lidt mere i dybden med det, som ministeren er inde på, og selvfølgelig også med nogle af de bemærkninger, der er kommet fra nogle af dem, som arbejder i et fængsel. De siger, at de her børn oplever stress; at de bliver utrygge; at de bliver præsenteret for et sprogbrug, som de normalt ellers ikke ville høre; at de måske ikke helt oplever at være i den der familiære situation med at have tryghed omkring sig under opvæksten – jeg har f.eks. hørt om, at man går på omgang mellem andre indsatte, så det er dem, der kommer til at påvirke én. Vi ved jo alle sammen, at det nære har meget stor indflydelse på, hvordan man udvikler sig i alle aldersgrupper, men vi ved også, at man har behov for at komme ud og få nogle andre input, herunder på det sociale område, i vores tilværelse.

Så jeg kunne godt tænke mig at komme et spadestik dybere og høre ministeren, om der ikke er nogle tanker, der ligesom bliver vakt til live, om, at man måske skal kigge yderligere på det. For jeg anerkender det, der er i aftalen om Kriminalforsorgen, men jeg havde gerne set, at man måske også havde taget lidt mere af den sociale del med ind den her aftale. Det er ikke sikkert, det er muligt, men jeg har så som socialordfører mulighed for at høre ministeren om det nu. Så det kunne jeg godt tænke mig at få ministeren til at uddybe lidt. Tak.

Kl. 13:18

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo, ministeren.

Kl. 13:18

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Ja, det skal jeg gerne prøve på at gøre med den korte tid, det nu er muligt at gøre det på. Det er også noget af det, jeg synes man skal

tale videre om. Alså, det drejer sig jo på daglig basis om gennemsnitligt 2 børn under 3 år, som opholder sig sammen med deres far eller mor i fængsel eller arresthus. Så det er ikke mange. Men jeg er jo enig i, at vi stadig væk skal kigge på, hvad det betyder for det enkelte barn. Jeg synes, at der er grund til, at vi får det her udboret noget mere. En ting er, hvad man har gjort indtil nu, en anden ting er, at det jo ikke skal afholde os fra at tage en diskussion om, om det er rigtigt, og den vil jeg gerne være med til at vi bruger lidt tid på.

Kl. 13:18

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Spørgeren.

Kl. 13:19

Karin Nødgaard (DF):

Det synes jeg er meget positivt, og det vil jeg også gerne være med til. For jeg tænker jo – selv om man hører, at der kun er to børn nu, og at der måske er tre børn et andet år osv. – at hvert enkelt barn er et lille individ i sig selv. Det er jo det, jeg synes der er så vigtigt at vi holder fast i, når vi tænker på, hvordan vi kan beskytte det barn bedst muligt. På socialområdet taler vi meget om forældreevneundersøgelse, og det håber jeg så også er noget af det, som justitsministeren vil tage med ind i sine overvejelser. For den mor, der har barnet, kan være nok så god, ingen tvivl om det, men der kan i princippet også godt være en far uden for fængslet, som kunne være mindst lige så god, og var det måske så ikke bedre, at barnet var hos faderen, og at barnet så kunne have samvær med moderen?

Kl. 13:19

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 13:19

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Jo. Jeg tager det jo som en givet ting – men det afhænger af, hvad man forventer her – at hvis det barn, der måske er 1 år eller ½ år, er hos sin mor i fængslet, er det, fordi faren på ingen måde vurderes at kunne tage sig af barnet. Ellers er jeg fuldstændig enig. Det skal jo ikke handle om traditioner og om far og mor, det skal jo handle om, at barnet skal være der, hvor det er bedst for det. Og hvis det er bedst, at barnet er uden for fængslet, og det er så min umiddelbare reaktion at det vil være, så skal det være sådan, men tit og ofte ser vi i forbindelse med det her, at der kan være nogle kriminelle forhold hos både far og mor, der gør det rigtig svært, og så skal vi måske spørge os selv, om det så er andre tanker, vi skal tænke.

Kl. 13:20

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Spørgeren for sit sidste spørgsmål.

Kl. 13:20

Karin Nødgaard (DF):

Det kan vi jo ikke afgøre, altså, vi kan jo ikke som politikere sidde og sige, at der skal være nogle fagfolk, der går ind og vurderer det, men man hører jo trods alt om eksempler på, at der er en far, der faktisk godt kan tage sig af barnet. Derfor anerkender jeg så også, at ministeren siger, at det skal man gå ind og kigge på, men det er jeg så lidt bange for at man måske ikke altid gør.

Men så er der den anden del af det, der handler om samvær med andre fanger, og hvor ministeren i sit indledende svar er inde på noget med en familieafdeling osv.: Hvordan har ministeren tænkt sig at indrette det lidt anderledes, sådan at barnet faktisk bliver beskyttet og skånet for det kriminelle miljø, hvis man kan sige det sådan?

Kl. 13:20

Kl. 13:22

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo, ministeren for sit sidste svar.

Kl. 13:20

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 13:22

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Det vil jeg faktisk gerne have lov til at vende tilbage til og komme med et mere udførligt svar på, for jeg har ikke svaret her, men det handler mere om at gøre sig nogle tanker om, hvordan det er, vi kan lave de bedste rammer. Altså, vi – spørgeren og jeg – er enige om, at det i bund og grund ikke er godt, at børn skal være i et fængsel, men hvis de skal være der, må det handle om, hvordan vi så kan lave de bedste rammer for dem. Og lige om lidt får jeg jo i forbindelse med det næste spørgsmål lov til at sige lidt mere om, hvad jeg har tænkt mig at gøre.

Kl. 13:21

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak for det.

Der er et nyt spørgsmål til justitsministeren, og det er også af fru Karin Nødgaard, Dansk Folkeparti.

Kl. 13:21

Spm. nr. S 261

5) Til justitsministeren af:

Karin Nødgaard (DF):

Agter ministeren at ændre reglerne, således at det ikke længere er muligt at have sit barn boende hos sig i et fængsel, når den ene af forældrene afsoner en dom?

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til at læse spørgsmålet op.

Kl. 13:21

Karin Nødgaard (DF):

Tak. Agter ministeren at ændre reglerne, således at det ikke længere er muligt at have sit barn boende hos sig i et fængsel, når den ene af forældrene afsoner en dom?

Kl. 13:21

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til ministeren.

Kl. 13:21

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Der skal vi jo igen tilbage til, hvad der er det bedste for barnet. Det skal være det bærende hensyn, og derfor vil jeg ikke være i stand til hverken at svare ja eller nej. For jeg tror, at det her handler om, at det ikke bare er en lovgivning eller nogle regler, der skal høre til i Justitsministeriet. Jeg vil drøfte det med børne- og socialministeren, for det er, når det kommer til vurderingerne, jo også socialrådgiverne og kommunerne, der vurderer det. Det er jo i høj grad der, man siger: Kan den her forælder tage sig af barnet? Jeg vil drøfte det med børne- og socialministeren, hvad det kan have af konsekvenser for et barn at opholde sig i et fængsel med forældre. Jeg mener simpelt hen ikke, at den her sag kan håndteres, uden at vi har en fælles drøftelse både med Justitsministeriet og børne- og socialministeren, og jeg tænker, at når vi lige har drøftet det, så kunne vi jo tage en samtale om det i kredsen af partier i forhold til det her. For jeg er helt enig i, at der er noget her, vi skal have kigget nærmere på. Jeg synes bare ikke, jeg kan svare ja eller nej til, at man skal ændre reglerne. Jeg synes simpelt hen, det må kræve, at vi lige kommer et spadestik dybere ned i det og drøfter det med hinanden.

Karin Nødgaard (DF):

Det anerkender jeg også fuldt ud. For som jeg også sagde tidligere under det foregående spørgsmål, er det her ikke et spørgsmål om enten-eller. Altså, der er ting, der måske kan kigges på, og det kan være, at der er nogle justeringer, vi kan gøre, så det bliver bedre. For det drejer sig netop om barnets trivsel og barnets sundhed – nogle kalder det også barnets tarv – hvad er egentlig er bedst for barnet? I princippet kunne det være et scenarie, hvor man kan have samvær med den forælder, der er i fængslet. Men det kunne jo også være således, at det f.eks. var faren, der var i fængsel, og at det måske var bedre, at barnet boede der, end at barnet var hos en mor, som måske var dybt kriminell eller var ude i et misbrug. Men det, der også er vigtigt, er, at få fokus på det netværk, der er omkring et barn, og det er jo noget, som Dansk Folkeparti er meget optaget af: Hvordan kan man involvere andre, der er rundtomkring barnet? Det kunne f.eks. være bedsteforældre. Så det synes jeg også at man, når man tager drøftelsen med sin kollega, skal have i erindring. Det vil være rigtig, rigtig fint.

Men jeg synes også, at det, der er vigtigt at holde fast i i forhold til den her problematik, er at lytte til dem, der egentlig – hvad skal man sige – observerer det i hverdagen, og det er jo bl.a. personalet i fængslerne. Fra dem hører man jo, at børnene oplever stress, at de er påvirket af det, og de mener slet ikke, at det er et sted, hvor børn skal vokse op. Der vil jeg da egentlig også gerne høre ministeren, om han har fået nogle henvendelser fra fængselspersonalet i forhold til det, hvor man simpelt hen har sagt: Vi er faktisk bekymrede for de her børns opvækst. Det kan godt være, at der har siddet nogle sociale myndigheder, der har kigget på det, og at man om moren – hvis det er moren, der afsoner en dom – kan sige, at hun, når man har hende på tomandshånd, egentlig er en sød og kærlig og god mor, hvad hun garanteret også er, men de betingelser, og det, der omgiver barnet, kan faktisk ikke befordre, at det her barn får en god opvækst. Så det var den ene del af det.

Der er en anden del, som jeg også håber ministeren kunne overveje. Jeg er ikke helt bekendt med norsk lovgivning, men jeg har ladet mig fortælle, at der i Norge er en anderledes lovgivning. Jeg ved ikke, om ministeren kender til den lovgivning og måske kunne prøve at svare på det. Tak.

Kl. 13:24

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 13:24

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Tak. Jeg synes jo, det er noget af det, vi skal få boret ud nu. For jeg har ikke på stående fod kendskab til, hvad ansatte måtte have sagt her, og det synes jeg jo er en helt naturlig ting at vi får spurgt om, altså at vi får stillet spørgsmål til de mennesker, der arbejder med det her til daglig, i Kriminalforsorgen, men også de andre ansatte, vi har her: Hvad er udfordringerne ved det her? Det er jeg fuldstændig enig i at vi skal gøre og så finde en pragmatisk løsning på det.

Så formåede jeg faktisk at glemme, hvad det andet spørgsmål var, og det beklager jeg meget.

Kl. 13:25

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Værsgo.

Kl. 13:25

Kl. 13:28

Karin Nødgaard (DF):

Den anden del var i forhold til andre landes lovgivning, f.eks. Norges, hvor jeg har ladet mig fortælle der er en anden form for lovgivning. Det kunne være, at ministeren så, hvis man ikke ved det og kan nå at svare på det, kan indhente nogle oplysninger og videresende dem til ordførerkredsen i forhold til det her.

Men jeg synes også, at det er vigtigt at lytte til, at fængselspersonalet f.eks. er bekymret for børnenes sikkerhed. For en ting er, at moderen kan være tryk, men hvis nogle andre lige pludselig har en aggressiv adfærd, kan det også gå ud over barnet og påvirke det.

Den sidste del, som jeg også synes er meget spændende, er i forhold til efter barnet er fyldt 3 år. For hvis vi siger, at et barn er vokset op i et fængsel i 3 år, så skal barnet jo sådan set ud igen. Nu er jeg ikke specialist på retsområdet, men hvad skal der så ske med det barn? Findes der nok i forhold til lovgivningen på det område?

For jeg kan godt være bekymret for, at hvis man kun har fået, hvad skal man sige, de input man får inden for fængslets mure, så er det måske ikke helt tilstrækkeligt i forhold til at komme ud og bare lige blive afleveret i en institution eller at skulle være sammen med andre børn og lave legeaftaler osv. Kan ministeren også lige prøve at kommentere det? Tak.

Kl. 13:26

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Ministeren, værsgo.

Kl. 13:26

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Her kan jeg kun dele ud af min uvidenhed og sige, at jeg efter at have fået det her mundtlige spørgsmål er blevet meget nysgerrig på det emne. For jeg tænkte også på, hvordan børnene får social kontakt med andre end voksne, altså hvis man er i et fængsel de første 2 år. Jeg ved ikke, hvor mange der egentlig er det og i hvor lang tid; mange kvinder i Danmark har jo ikke ret lange domme, så de er hurtigt ude igen. Men jeg synes, det er relevant at diskutere.

Det med andre lande vil jeg gerne undersøge. Jeg har lidt den samme forståelse af Norge som spørgeren har, og jeg tror, at Sverige er lidt som os, men det må vi kigge på, også det med efter det tredje år. Det er også derfor, jeg siger, at det her ikke kan håndteres, uden at børne- og socialministeren og jeg i hvert fald har en fælles drøftelse af, hvad der kan gøres. Og så synes jeg, vi skal tage en drøftelse af det bagefter.

Kl. 13:27

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo, fru Karin Nødgaard, det sidste spørgsmål.

Kl. 13:27

Karin Nødgaard (DF):

Tak. Jeg synes, det er rigtig fint, og jeg synes, at det her netop er et tegn på, at vi har en dialog her i spørgetiden på kryds og tværs. For vi har jo ikke altid dialogen med hinanden, når man sidder som socialordfører, men vi kan alligevel se, at det ikke er første gang, for jeg tror, det er tredje eller fjerde gang, jeg står her over for justitsministeren med nogle spørgsmål, hvor man faktisk kan se, at tingene lapper ind over hinanden, altså i forhold til socialområdet og så hele retsområdet.

Derfor synes jeg, det bliver interessant, at ministeren vil følge op på de her ting, og at vi kan få en god dialog om det. For det er netop ikke sort eller hvidt det hele, og det skal vi jo være meget bevidste om, synes jeg.

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til sidste svar.

Kl. 13:28

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Det vil jeg se frem til, for jeg tror, vi har fuldstændig det samme mål. Og det er: Hvad er bedst for barnet?

Kl. 13:28

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak for det, og spørgsmålet er afsluttet.

Kl. 13:28

Spm. nr. S 267

6) Til justitsministeren af:

Lars Aslan Rasmussen (S):

Finder ministeren, at det er i orden, at stort set ingen af de mange dansk-tyrkere her i landet, der har angivet navngivne personer til Erdogans »stikkerlinje«, har oplevet, at deres angiveri har haft konsekvenser for dem, til trods for at det er ulovligt at samarbejde med et andet lands efterretningstjeneste?

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo at læse spørgsmålet op.

Kl. 13:28

Lars Aslan Rasmussen (S):

Tak. Finder ministeren, at det er i orden, at stort set ingen af de mange dansk-tyrkere her i landet, der har angivet navngivne personer til Erdogans stikkerlinje, har oplevet, at deres angiveri har haft konsekvenser for dem, til trods for at det er ulovligt at samarbejde med et andet lands efterretningstjeneste?

Kl. 13:28

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 13:28

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Tak for spørgsmålet. Lad mig begynde med at slå en ting helt fast: Det er ikke acceptabelt at angive medborgere til andre landes myndigheder. Det er et spørgsmål, som jeg ser med stor alvor på, og det har jeg en klar forventning om at politiet og PET også gør.

Det er jo ikke nogen hemmelighed, at der er indgivet en række anmeldelser til politiet i relation til den såkaldte stikkerlinje, som spørgeren omtaler. Spørgeren ved næsten også godt, hvad jeg vil sige nu, fordi det ikke er muligt for mig at redegøre nærmere for PET's konkrete efterforskningsskridt i de pågældende sager, men jeg kan helt generelt oplyse, at et antal af sagerne fortsat er under efterforskning. Jeg kan selvfølgelig ikke stå her og gisne om, hvad serien af efterforskninger munder ud i, og i det hele taget håber jeg på spørgers forståelse for, at jeg ikke her i dag kan komme nærmere ind på de konkrete sager. Vi er inde på noget her, hvor jeg ikke kan sige ret meget her i salen. Det er bare for at være helt ærlig.

Kl. 13:29

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo, spørgeren.

Kl. 13:29

Lars Aslan Rasmussen (S):

Det har jeg selvfølgelig forståelse for. Men det er bare meget principielt vigtigt, synes jeg, i forhold til det, der foregår, for det har haft ret store konsekvenser for rigtig mange herboende statsborgere, som

ikke har foretaget sig noget, der er ulovligt. Når justitsministeren siger, at det ikke er acceptabelt, kunne jeg måske så få justitsministeren til at sige så meget, at det også er ulovligt – altså at det faktisk er strafbart, og at det ikke bare er uacceptabelt, men at det er strafbart at videregive informationer om herboende danske statsborgere til et andet lands efterretningstjeneste? Det er jo det, der er tale om.

Kl. 13:30

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo, ministeren.

Kl. 13:30

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Ja, og derfor er det også afgørende for mig, at politiet og PET tager de anmeldelser, de får, meget alvorligt, for vi skal jo så finde ud af, hvad der konkret er sket. Og så skal man finde ud af, om der er foregået den ulovlige handling, som spørgeren netop siger. Det er jeg fuldstændig enig i. Jeg kan bare ikke stå her og gisne om, hvad de efterforskninger munder ud i, for det kræver som i alle andre sager, at man skal have et bevis.

Kl. 13:30

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo, spørgeren.

Kl. 13:30

Lars Aslan Rasmussen (S):

Det er jeg med på. Nu er den her stikkerlinje jo noget, vi har kendt til siden, tror jeg, militærkuppet i Tyrkiet i 2016, hvor der også har været afdækning af det her. Er ministeren bekendt med, der også i dansk presse har været, ikke bare gisninger, men direkte afsløringer af, at det foregår? Vi har haft danske medier, danske journalister, der har ringet til den her stikkerlinje og foregivet at skulle angive folk, og der er blevet taget imod navne på de her personer. Jeg spørger bare, fordi det er meget vigtigt for mig, at regeringen godt ved, at det er noget, der forekommer, og at det ikke bare er et eller andet fiktivt eller såkaldte postulat, men at der rent faktisk er mulighed for at angive sine landsmænd til den tyrkiske efterretningstjeneste uden at skulle bevise noget som helst om, hvad de pågældende har gjort.

Kl. 13:31

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo, ministeren.

Kl. 13:31

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Jeg prøver så godt, jeg kan, og så godt som alle andre, at følge med i, hvad aviser skriver og tv'et viser.

Jeg er bare ... det bliver sådan lidt firkantet, når man står her ... Jeg er bare meget opmærksom på, at det, jeg skal forholde mig til, er, om der er sket en ulovlig handling, og at det er noget, politiet og PET efterforsker, og hvis der er det, rejser man en sigtelse. Så jeg er helt med på og har set og hørt og kan med mine egne øjne se, hvordan det er fremstillet. Jeg skal bare som justitsminister passe meget, meget på med at foruddiskontere, hvad der så præcis er foregået, fordi jeg er trods alt også øverste ansvarlige for politi og anklagemyndighed.

Kl. 13:31

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Tak. Spørgeren.

Kl. 13:31

Lars Aslan Rasmussen (S):

Det er jeg helt med på, og jeg ved, at der er ting, ministeren ikke kan sige her. Vi har jo også haft den samme diskussion med udenrigsministeren i forhold til, hvor meget pres man skal lægge på Tyrkiet.

Det er bare med at holde fast i, at det ifølge straffelovens § 108 er ulovligt. Det er meget vigtigt, at justitsministeren signalerer, at man ikke må gøre det, uanset om det er til den svenske efterretningstjeneste eller den tyrkiske, hvor det så har lidt flere konsekvenser, end hvis det er til den første. Men er vi enige om, at hvis man sidder med viden om danske statsborgere, som skulle foretage sig noget ulovligt, går man til de danske myndigheder og ikke til de tyrkiske?

Kl. 13:32

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo, ministeren.

Kl. 13:32

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Bestemt. Hvis anklagemyndigheden vurderer, at der er sket en overtrædelse af straffelovens § 108, som også blev nævnt her, så sender de jo faktisk sagen til mig med indstilling om, at der rejses tiltale i sagen. Så det er den klare proces, og der må vi se, hvad efterforskningen munder ud i.

Kl. 13:32

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Tak for det.

Det næste spørgsmål er til finansministeren af hr. Benny Engelbrecht, Socialdemokratiet.

Kl. 13:32

Spm. nr. S 268

7) Til finansministeren af:

Benny Engelbrecht (S):

Står ministeren ved sine udtalelser til Avisen Danmark den 16. november 2017, hvor ministeren bl.a. sagde, at »Vi motiverer ikke de unge på den rigtige måde. De skal ikke have en økonomisk gevinst ved at komme på dagpenge, så det er stadig en del af Venstres politik at ændre på det«, og mener ministeren i så fald, at det løfte, som daværende oppositionsleder Lars Løkke Rasmussen i DR den 7. juni 2015 gav til danskerne, da han sagde, at »Jeg vil da gerne give det løfte her i aften – og man kan regne med de løfter, jeg giver, jeg siger ikke et før valget og så gør det stik modsatte efter – at vi kommer ikke til at skære i dagpengene«, er brudt?

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo at læse op.

Kl. 13:32

Benny Engelbrecht (S):

Tak, formand. Står ministeren ved sine udtalelser til Avisen Danmark den 16. november 2017, hvor ministeren bl.a. sagde, at »Vi motiverer ikke de unge på den rigtige måde. De skal ikke have en økonomisk gevinst ved at komme på dagpenge, så det er stadig en del af Venstres politik at ændre på det«, og mener ministeren i så fald, at det løfte, som daværende oppositionsleder Lars Løkke Rasmussen i DR den 7. juni 2015 gav til danskerne, da han sagde, at »Jeg vil da gerne give det løfte her i aften – og man kan regne med de løfter, jeg giver, jeg siger ikke et før valget og så gør det stik modsatte efter – at vi kommer ikke til at skære i dagpengene«, er brudt?

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Så er det ministeren, værsgo.

Kl. 13:33

Så jeg skal bare forstå, om det fortsat er sådan, som det refereres i artiklen, at det er regeringens politik – og dermed også Venstres politik – at sænke dagpengene for unge på et senere tidspunkt.

Kl. 13:37

Kl. 13:33

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo. Finansministeren.

Kl. 13:37

Finansministeren (Kristian Jensen):

Det var godt nok et langt spørgsmål, og derfor kan det være svært at nå at svare på alle dele af spørgsmålet på en gang. Derfor er jeg glad for, at vi har flere runder.

Jeg vil starte med den ene del. Er statsministerens løfte brudt? Vi har ikke ændret på dagpengereglerne, vi har tværtimod lavet tryghed omkring dagpengereglerne. Vi har i øvrigt sammen med spørgerens parti lavet en bred aftale i Folketinget, der skaber tryghed omkring dagpengereglerne, tryghed omkring længden, tryghed omkring niveauet, men i den aftale var der jo faktisk nogle justeringer, som også spørgeren og dermed Socialdemokratiet var med til, nemlig ændringer, der gik ud på, at man sænkede satsen for dimittender, så dimittenddagpengene faktisk er blevet sænket, siden daværende oppositionsleder, den nuværende statsminister, sagde det citerede i 2015. Det har Socialdemokratiet jo så været med til.

Hvad er det så, jeg egentlig mener, når jeg siger, at vi ikke motiverer unge rigtigt? Det er bl.a. det, at jeg synes, at vi har alt for høj en beskatning af folk, der kommer i arbejde. Jeg synes, at skatten på arbejde er for høj. Jeg synes især, at det er et problem for dem, der kommer ind på arbejdsmarkedet med en lav indkomst, fordi vi kan se, at for mange af dem er bortfaldet af offentlige ydelser kombineret med beskatning på arbejdsindsats faktisk ret voldsomt. Det, der teknisk hedder den sammensatte marginalsat, er høj for den her gruppe, og det betyder, at gevinsten ved at komme i arbejde for mange af dem ikke er særlig stor. Det har regeringen et udspil til, nemlig udspillet til en skattereform, der vil reducere antallet af danskere, der ikke har en tilstrækkelig høj gevinst. Hvis man måler den her gevinst og siger, at målet er, at man skal have mindst 2.000 kr. om måneden ved at komme i arbejde, så halverer vi næsten den gruppe, der er tilbage, med det udspil, regeringen har lagt frem.

Det forhandler vi i øjeblikket. Jeg tror, at de fleste har bemærket, at vi forhandler i øjeblikket, men det er altså en forhandling, der er i gang, og jeg kan derfor ikke sige præcis, hvor den lander, men vi ønsker at nedbringe størrelsen på den gruppe. Vi ønsker at motivere flere unge til at tage et arbejde, bl.a. ved at sætte skatten ned på arbejde

Kl. 13:35

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Tak. Og værsgo til spørgeren.

Kl. 13:35

Benny Engelbrecht (S):

Først er fremmest er jeg jo glad for, at finansministeren har tid til at komme her og svare på spørgsmål. Jeg kan forstå, at forhandlingerne om finanslov og skat m.v. er flyttet over i Statsministeriet, så der er jo god tid til at være her.

Jeg må indrømme, at når jeg læser den artikel, som jeg refererer til, i Avisen Danmark, så fremgår det jo ganske klart, at det, der er tale om, er at stramme reglerne for dagpenge. Jeg tillader mig at citere den fulde kontekst, hvori citatet fremgår, og så må finansministeren jo korrigerer, hvis det er sådan, at hans opfattelse er, at det ikke er sådan, det skal tolkes.

I artiklen står: En anden måde at udvide arbejdsudbuddet på er at stramme reglerne for dagpenge. Regeringen har netop pillet planer af bordet om bl.a. at sænke dagpengene for unge under 30 år, men de kan sagtens komme på bordet igen, siger finansministeren. Og så kommer så sætningen vi motiverer ikke de unge osv., som jeg refererer til i mit spørgsmål.

Finansministeren (Kristian Jensen):

Jeg har det ønske, at flest muligt er i beskæftigelse. Jeg har også det ønske, at vi sørger for at give gode vilkår til folk, der ikke er i beskæftigelse, men gør alt, hvad vi kan, for at få dem i beskæftigelse. I det omfang, at man i givet fald kan motivere nogle flere ved at stramme nogle af reglerne for f.eks. aktivering, eller stramme reglerne for, hvad man skal gøre for at kunne flytte sig både geografisk og fagligt, altså fremme geografisk og faglig mobilitet, så synes jeg da, vi skal kigge på det.

Vi har ikke nogen planer om at sætte et forslag til afstemning i Folketingssalen om at sænke dagpengene for unge. Vi har drøftet ad ret mange omgange, hvad vi kan gøre for at sikre, at flere gerne vil i beskæftigelse. Det, vi har et konkret forslag om, er lige præcis at sætte skatten ned for lavindkomstgrupperne. Det er at sørge for, at gevinsten ved at komme i arbejde, gevinsten ved at flytte sig fra dagpenge over i beskæftigelse – også selv om den løn, man får, når man bliver beskæftiget, ikke er særlig høj – bliver større.

Kl. 13:38

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Tak. Og så er det spørgeren.

Kl. 13:38

Benny Engelbrecht (S):

Så skal jeg bare forstå det rigtigt, når der i artiklen står, at planer om at sænke dagpengene for unge under 30 år er taget af bordet, men at de kan sagtens komme på bordet igen. Og der refereres til, at det har finansministeren sagt. Passer det så, eller passer det ikke, altså det udsagn, som er i den pågældende artikel?

Kl. 13:38

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo.

Kl. 13:38

Finansministeren (Kristian Jensen):

Det passer da helt klart, at vi gerne vil kigge på, hvordan vi motiverer folk til at tage et arbejde. Det passer da helt klart, at vi gerne vil kigge på, om der er noget i regelsættet, som gør, at vi kan indrette det mere konstruktivt. Men vi har ikke noget forslag om at sænke dagpengene for unge. Vi har et forslag om at sænke beskatningen for unge, for midaldrende, for ældre, for alle, der er i beskæftigelse, fordi vi mener, at det er vigtigt, at folk, der er i beskæftigelse, får en gevinst ved at være i beskæftigelse i stedet for ikke at være det.

Jeg mener sådan set, at det ville være godt, hvis flere danskere var i beskæftigelse. Jeg mener også, det ville være godt, hvis de var i beskæftigelse til en høj løn. Men en forudsætning for det er altså, at der er nogle, der vil ansætte dem. Og noget af det, der skal til, for at man også flytter sig fagligt og geografisk, er altså en nedsættelse af skatten.

Kl. 13:39

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo til spørgeren.

Kl. 13:39

Kl. 13:41

Benny Engelbrecht (S):

Men ministeren svarer jo ikke på spørgsmålet. Altså, passer det, som finansministeren har sagt til Avisen Danmark, om, at det at sænke dagpengene for unge under 30 år sagtens kan komme på bordet igen? Det står jo i artiklen, og derfor bliver jeg selvfølgelig også nødt til at spørge til det. Vi bliver jo nødt til at have klarlagt, om det faktisk er sådan, at det er noget, som regeringen har overvejet og også overvejer kan komme på bordet igen.

Kl. 13:39

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til ministeren.

Kl. 13:39

Finansministeren (Kristian Jensen):

Så svarer jeg bare for tredje gang, at regeringen ikke har noget forslag om at sænke dagpengesatsen for unge. Det, vi har et forslag om, er at lave en skattereform, der motiverer flere til at komme i beskæftigelse, der sørger for, at der er en gevinst ved at flytte sig efter de jobs, der er. Når jeg lytter til virksomheder i dag, kan jeg faktisk høre, at de siger, at der er flere og flere, der har svært ved at få den arbejdskraft, de har brug for. Samtidig kan vi se, at der både på dagpenge- og kontanthjælpsområdet er flere danskere, der ikke er kommet i beskæftigelse endnu. Derfor synes jeg, at det at kunne motivere folk, også økonomisk med en lav skat, til at flytte sig efter det arbejde, der er, er en rigtig god vej fremad.

Kl. 13:40

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak til spørgeren.

Men der er et nyt spørgsmål til finansministeren, også af hr. Benny Engelbrecht.

Kl. 13:40

Spm. nr. S 270

8) Til finansministeren af:

Benny Engelbrecht (S):

Når politisk ordfører for Venstre, Jakob Ellemann-Jensen, den 15. oktober i år i TV-programmet »Vi ses hos Clement« på DR sagde, at han ikke kunne forestille sig, at Venstre ville stemme for forringelser for gruppen af dagpengemodtagere, mener ministeren så, at Jakob Ellemann-Jensen tog fejl, siden ministeren til Avisen Danmark den 16. november 2017 om dagpenge sagde følgende: »Vi motiverer ikke de unge på den rigtige måde. De skal ikke have en økonomisk gevinst ved at komme på dagpenge, så det er stadig en del af Venstres politik at ændre på det«?

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 13:40

Benny Engelbrecht (S):

Jeg læser spørgsmålet op: Når politisk ordfører for Venstre, Jakob Ellemann-Jensen, den 15. oktober i år i TV-programmet »Vi ses hos Clement« på DR sagde, at han ikke kunne forestille sig, at Venstre ville stemme for forringelser for gruppen af dagpengemodtagere, mener ministeren så, at Jakob Ellemann-Jensen tog fejl, siden ministeren til Avisen Danmark den 16. november 2017 om dagpenge sagde følgende: »Vi motiverer ikke de unge på den rigtige måde. De skal ikke have en økonomisk gevinst ved at komme på dagpenge, så det er stadig en del af Venstres politik at ændre på det«?

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 13:41

Finansministeren (Kristian Jensen):

Jeg er ked af at sige det, men når spørgsmålene ligner hinanden, kommer svarene også til at ligne hinanden, og spørgsmålet her ligner rigtig meget det spørgsmål, der var lige før, og derfor er der egentlig ikke ret meget nyt at tilføje. Men da jeg nu er politiker, vil det næsten være ærgerligt at lade 1 minut og 45 sekunders taletid gå til spilde. Derfor vil jeg bare sige, at jeg er glad for, at den daværende Venstre-regering, i øvrigt sammen med Socialdemokratiet og Dansk Folkeparti, i oktober måned 2015 indgik aftalen om et tryggere dagpengesystem. Det var en aftale, der sikrede, at det dagpengesystem, der fungerede under meget omskiftelige vilkår under hele SRSF- og SR-regeringens tid, hvor man ikke rigtig vidste, hvad man præcis skulle forholde sig til, nu er kommet i trygge rammer. En del af det var, at man reducerede dimittendsatsen, altså den sats, som unge, der er færdige med deres uddannelse, får. Den blev sat ned fra 82 pct. til 71,5 pct. Jeg vil sådan set bare anerkende, at spørgerens parti tog ansvar for at tage den beslutning at sænke dagpengesatsen for dimitterende og dermed typisk for unge mennesker.

Har vi så nogle forslag på bedding til at sænke dagpengesatsen for unge? Nej, det har vi ikke. Vi har et forslag om at sænke skatten for unge, for midaldrende og for ældre, ja, for alle dem, der er i beskæftigelse, ved at sætte skatten ned, sådan at det bliver mere attraktivt enten at tage et arbejde eller gå fra deltid til fuld tid eller måske være en lille smule mere fleksibel, hvis ens arbejdsgiver spørger, om man kan blive en time eller to længere og dermed arbejde over. Det vil være med til at øge arbejdsudbuddet i Danmark. Det vil være med til at mindske flaskehalsene i Danmark. Det vil være med til at gøre dansk økonomi stærkere og dermed være med til at finansiere et stærkere velfærdssamfund i Danmark.

Kl. 13:43

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo, spørgeren.

Kl. 13:43

Benny Engelbrecht (S):

Det er selvfølgelig ærgerligt, når man ikke kan få en minister til at forholde sig til ministerens egne citater fra store danske aviser. Måske bekendt er Avisen Danmark den mest læste avis i Danmark, og derfor må man også antage, at der sidder ganske mange læsere ude i det ganske land, som også har læst det, som er blevet sagt af finansministeren – nu skal jeg lige huske datoen – den 16. november i år, selvfølgelig ikke mindst fordi vi er i en tid, hvor der måske er lidt stilstand i forhandlingerne om finanslov og skat og alle de der andre ting efter et utrolig rodet og kaotisk forløb.

Men det ændrer jo ikke på, at vi ved, at regeringen har planer liggende for 5¼ mia. kr., som man ikke har villet specificere meget nøje hvad indeholder, men hvor vi bl.a. må forstå, at en del af det ud over at handle om optjeningsprincipper også handler om overførselsområdet. Og når forskellige aviser, ikke blot Avisen Danmark, men f.eks. også Weekendavisen, har antydning eller mere end antydning, at der har været planer om at skære ned på dagpenge til unge, er det selvfølgelig meget nærliggende, at det så faktisk også er noget af det, som regeringen har arbejdet med, især når finansministeren jo altså har sagt, at det er noget, der i givet fald vil kunne komme på bordet igen.

Men da jeg ikke regner med, at finansministeren vil svare på det spørgsmål, når han ikke ville svare på det foregående spørgsmål, så vil jeg spørge på en anden måde, nemlig om det er sådan, at det ville

kunne defineres som et løftebrud, hvis regeringen skulle træffe den beslutning at skære ned på dagpengesatsen for unge dagpengemodtagere.

Kl. 13:47

Kl. 13:45

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo, ministeren.

Kl. 13:45

Finansministeren (Kristian Jensen):

Bare til det allersidste: I givet fald er det et løftebrud, som Socialdemokratiet har været med til, for de ændringer, der blev meldt ud, før Venstre dannede regering i 2015, er jo allerede blevet gennemført. Vi lavede i fællesskab en aftale, der nedsatte dagpengesatsen for de unge, der typisk får en dimittendsats. Det har jeg lige nævnt et par gange. Altså, vi har sådan set ændret dimittendsatsen i fællesskab. Socialdemokratiet, den daværende regering, Venstre og Dansk Folkeparti har i fællesskab nedsat dimittendsatsen. Så i forhold til hvad der blev sagt før valget i 2015, er der gennemført ændringer af dagpengene. Til gengæld er der kommet ro om området, og det synes jeg er glimrende.

Når der så bliver sagt, at Avisen Danmark er den mest læste, så er jeg egentlig glad for det, for det, man kunne læse i artiklen, var, at nu falder ledigheden i hele Danmark, også i landdistrikterne og yderområderne. Det har vi nemlig sørget for. Fra 2015 og fremefter er opsvinget kommet i hele Danmark, ikke kun i storbyerne, men også i landdistrikterne, og det håber jeg at rigtig mange har læst.

Kl. 13:46

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 13:46

Benny Engelbrecht (S):

Ja, det er rigtig godt, at konjunkturerne går i den retning. Det er vi vist alle sammen glade for. Jeg tror dog, man skal passe på ikke at tage for meget af æren for, at det går godt i samfundsøkonomien, for det har vi nok alle sammen i fællesskab en andel i.

Så synes jeg bare, det er meget pudsigt. Altså, hvis jeg forstår det, finansministeren siger, ret, så er det, at den daværende oppositionsleders løfte er blevet brudt allerede, og at det nok går, fordi der er nogle partier, der har stemt med. Er det korrekt forstået, at vi skal opfatte det sådan, at finansministeren mener, at statsministeren allerede har begået løftebrud, og at det derfor ikke betyder så meget, hvad jeg spørger om her?

Kl. 13:47

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til ministeren.

Kl. 13:47

Finansministeren (Kristian Jensen):

Nej, jeg mener ikke, der er begået løftebrud. Vi har tværtimod skabt tryghed omkring dagpengene. Men det lille hjørne, der hedder dimittendsatser, har vi i fællesskab med Socialdemokratiet ændret på og reguleret lidt ned. Jeg mener ikke, det er noget løftebrud i forhold til det, der var diskussionen den 7. juni 2015, hvor den daværende oppositionsleder, den nuværende statsminister, udtalte sig til Danmarks Radio. Jeg synes tværtimod, at det, vi har gjort, er, at vi har skabt tryghed. Efter et utrolig omskifteligt forløb, hvor ingen rigtig vidste, hvad dagpengeperiodens længde var, og hvilke muligheder der var for at komme i nyttejob eller andet, har vi nu skabt tryghed. Danskerne ved, hvad de kan regne med. De ved også, at de kan regne med, at dimittendsatserne bliver en lille smule lavere.

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til sidste spørgsmål og sidste svar.

Kl. 13:47

Benny Engelbrecht (S):

Skal det forstås på den måde, at når man ikke har defineret det som et løftebrud, betyder det egentlig heller ikke så meget, hvis regeringen på et senere tidspunkt, som finansministeren er citeret for, lægger det her på bordet igen og skærer ned på dagpengene for unge, og at så vil det heller ikke på det tidspunkt i givet fald være et løftebrud? Det er bare meget rart at få klare definitioner af, hvad regeringen og Venstre mener i forhold til det.

Kl. 13:48

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til det sidste svar fra ministeren.

Kl. 13:48

Finansministeren (Kristian Jensen):

Jeg mener, at vi ligger helt inden for det, der blev sagt af Venstre før valget. Og det, vi sagde før valget, står vi selvfølgelig ved. Vi har holdt hånden under det nuværende dagpengesystem, og vi har skabt tryghed om dagpengesystemet. Der er ikke nogen diskussion blandt danskerne om dagpengesystemet, vel også fordi der er færre, der er nødt til at benytte sig af det. Altså, man kan se, at antallet af dagpengemodtagere er styrtstykket, når man kigger på, hvad der er sket fra 2015 til nu, og det er ikke bare konjunkturerne. Det er også den førte politik. Det er en ny planlov; det er en ny indstilling, hvad angår landdistrikterne; det er nye muligheder for, at man kan drive virksomhed i hele Danmark på en bedre måde; det er mere optimisme i vores slagterier, i vores mejerier, i hele vores fødevaresektor. Det er det, der gør, at vi har en rigtig høj beskæftigelse, heldigvis også i landdistrikterne og i yderområderne, og at vi har færre, der er på dagpenge. Det er jeg glad for.

Kl. 13:49

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak, og spørgsmålet er sluttet.

Det næste spørgsmål er til økonomi- og indenrigsministeren af hr. Rasmus Prehn, Socialdemokratiet.

Kl. 13:49

Spm. nr. S 266

9) Til økonomi- og indenrigsministeren af:

Rasmus Prehn (S):

Hvorfor mener ministeren, at man ikke kan rette den beregningsfejl i udligningssystemet, som Nordjyske Stiftstidende har beskrevet, og som angiveligt har ramt flere provinsbyer, der er blevet snydt for millionbeløb?

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Spørgsmålet kan læses op.

Kl. 13:49

Rasmus Prehn (S):

Tak, formand. Hvorfor mener ministeren, at man ikke kan rette den beregningsfejl i udligningssystemet, som Nordjyske Stiftstidende har beskrevet, og som angiveligt har ramt flere provinsbyer, der er blevet snydt for millionbeløb?

Kl. 13:49

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Ministeren.

Kl. 13:49

Økonomi- og indenrigsministeren (Simon Emil Ammitzbøll-Bille):

Mange tak for spørgsmålet. Jeg går ud fra, at vi kan være enige om, at udligningssystemet skal være så retvisende som muligt, og at opgørelserne skal ske på så aktuelt et grundlag som muligt.

I tilfældet med Danmarks Statistiks uddannelsesstatistik kan det konstateres, at en del af statistikken – den, som vedrører oplysninger om indvandreres medbragte uddannelse – er blevet stærkt forældet. Det er selvfølgelig ikke hensigten. Og konsekvensen er desværre også, at der over en 10-årig periode er ophobet en skævhed i den statistik, som ministeriet anvender i nogle kriterier i udligningen.

Den udvikling er som sagt sket over en årrække. F.eks. var det i slutningen af 2014, at Lemvig Kommune rettede henvendelse til Økonomi- og Indenrigsministeriet med kritik af statistikken. Og det har altså været et problem, der har været længe, så jeg opfordrer også til, at vi indstiller skyderierne og koncentrerer os om kræfterne til at få løst problemstillingen.

Da ministeriet modtager brevet fra Lemvig Kommune, svarer ministeriet kommunen, at problemstillingen vil kunne indgå i det planlagte arbejde i Finansieringsudvalget, og det har det således også gjort fra starten af det her arbejde.

Nu skal vi huske på, at hvis vi går tilbage til 2014, var der ikke grundlag for at vurdere problemets omfang, og vi skal også huske på, at der i 2012 netop var foretaget en større gennemgang af systemets kriterier, hvor de statistiske analyser påviste en sammenhæng mellem bl.a. uddannelseskriterierne og kommunernes udgifter. Det fremgår af betænkning nr. 1533 fra marts 2012, som også er præsenteret for Folketinget.

I september 2017, altså i år, har Danmarks Statistik så revideret statistikken på baggrund af en spørgeskemaundersøgelse, og den har givet anledning til nogle større ændringer, end, tror jeg, nogen havde regnet med.

Jeg kan godt forstå, at der er fokus på, at den her skævhed ikke skal videreføres, og derfor er det jo netop godt, at Finansieringsudvalget er ved at gøre sin rapport færdig, og at den snart kan fremlægges til forhandlinger mellem Folketingets partier.

Kl. 13:51

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til spørgeren,

Kl. 13:51

Rasmus Prehn (S):

Jamen mange tak til ministeren for at stille op her i spørgetiden og give svar på det her spørgsmål. Det er jo noget, der har fyldt rigtig meget i de kommuner, som har opdaget, hvor meget de føler sig snydt på grund af den her beregning.

Navnlig i Nordjylland, hvor Nordjyske Stiftstidende har lavet et rigtig flot stykke arbejde, et stykke journalistisk gravearbejde for at komme i dybden med det her, er det noget der fylder rigtig meget. Og jeg tror sådan set ikke, at der er nogen, der er ude på, som ministeren siger, at skyde på nogen eller at have et politisk skyderi, for det er ikke et spørgsmål om en politisk polemik eller en eller anden ideologisk kamp.

Det, det handler om, er, at man har haft et sæt spilleregler, altså haft nedskrevet nogle regler for, hvordan man skal fordele de her penge. Man har så på forunderlig vis ikke haft de optimale tal, så man kunne fordele pengene på den rigtige måde. Men på et tidspunkt får man så tilvejebragt de rigtige tal og kan se, at der er nogle kommuner, der har fået mange millioner, for det er jo flere milliarder, der er blevet fordelt forkert her. Så må det da være ministerens opgave at sige, at man er blevet gjort opmærksom på et problem, og

at det må løses. Der er et sæt spilleregler, og de må skulle overholdes.

Hvorfor er det, ministeren mener, at det kun kan løses ved at blande det op i den helt store debat om et fremtidigt nyt udligningssystem? Altså, det kan være udmærket at kigge på det til den tid og så, men hvis man har haft et sæt spilleregler, som har været gældende i de år, der er gået, og man kan se, at pengene er blevet fejlagtigt fordelt, så nogle, der ikke skulle have pengene, har fået, og nogle, som egentlig havde brug for pengene, fordi de havde en større udfordring, er gået glip af nogle penge.

Er det så ikke ministerens opgave med det samme at få rettet op på det og sikre, at de kommuner, som har fået for lidt, i et eller andet omfang bliver kompenseret, og måske også, at nogle af de kommuner, der har fået for meget, som man har set i andre tilfælde, bliver bedt om at betale noget tilbage.

Kl. 13:54

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 13:54

Økonomi- og indenrigsministeren (Simon Emil Ammitzbøll-Bille):

Det er for så vidt et meget ædelt synspunkt, men nu er det jo ikke sådan, at det her er det eneste kriterium, som der kan være brug for at kigge på. F.eks. var det sådan, at man allerede tilbage i 2010 lavede en stikprøveundersøgelse af den såkaldte udlændingeudligning. Det indgik i den førømtalte rapport fra 2012, og KORA lavede en ny undersøgelse i 2013, også af udlændingeudligningen. Begge undersøgelser pegede i retning af, at der er behov for en nedjustering af ordningen. Samlet vurderes det ud fra et konservativt skøn, at volumen i ordningen er omkring 50 pct. højere, end hvad der vurderes fagligt underbygget.

Den daværende SR-regering vurderede, at det ville man ikke gøre noget ved, på trods af at vi ved, at en række københavnske vestegnskommuner og de største byer i Danmark dermed sandsynligvis har fået alt for meget. Det kommer vi også til at tage ind i arbejdet, og derfor tror jeg, det er godt, at vi tager de forskellige elementer ind i det.

Den tidligere Venstre-regering og den nuværende trekløverregering har altså vurderet, kan man sige, i samme stil som den regering, som hr. Rasmus Prehn har været en del af det parlamentariske grundlag for.

Kl. 13:55

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Værsgo til spørgeren.

Kl. 13:55

Rasmus Prehn (S):

Jeg synes, det er lidt forunderligt, for ministeren starter sit første svar med at sige: Lad os nu lade være med det politiske skyderi; lad os nu få løst de udfordringer, der er. Og jeg har jo valgt her i dag at tage en konkret problemstilling med i Folketingssalen, hvor Nordjyske Stiftstidende på dygtig vis har påvist, at der er lavet en beregningsfejl. Det er oven i købet en beregningsfejl, som ministeriet har været opmærksom på siden 2014, som jeg forstår det. Nu har ministeren jo et ansvar. Ministeren har siddet i over et år nu. I stedet for at tale om, hvad andre har gjort forkert, kunne ministeren så ikke løse den her udfordring og rette op på fejlen?

Kl. 13:55

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Værsgo til ministeren.

Økonomi- og indenrigsministeren (Simon Emil Ammitzbøll-Bille):

Der var nu ikke noget polemisk i det, jeg sagde. Det var alene ment som en serviceoplysning om, at der er forskellige steder i systemet, som det er berettiget at kigge på. Noget har man ladet ligge rigtig længe. Noget andet, som er det, vi taler om nu, har ligget i kortere tid. Det er rigtigt, at man i 2014 blev gjort opmærksom på, at der kunne være en problemstilling, men der var ingen, der havde en fornemmelse af, at omfanget var så stort som f.eks. med udlændingeudligningen.

Det, der så til gengæld er, er, at i september måned får vi tal fra Danmarks Statistik, altså en ny opgørelse, der viser, at der er et problem, som måske er større, end man har troet. Det er derfor, jeg siger, at det så er godt, at vi allerede arbejder med det. Lige straks i det nye år inviterer jeg Folketingets partier til forhandlinger. Så lige om lidt kommer vi jo til at se på både det ene og det andet – og også lidt mere end det.

Kl. 13:56

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Tak. Så er det spørgeren.

Kl. 13:56

Rasmus Prehn (S):

Jamen jeg anerkender fuldt ud, at regeringen er i gang med et større arbejde i forhold til en større gennemgang af hele udligningssystemet. Det er positivt.

Men her er der tale om, at man har konstateret et konkret problem. Det svarer jo lidt til, at jeg opdager, at der er blevet trukket penge for nogle mærkelige ting på min bankkonto, og så viser det sig, at min bankrådgiver er kommet til at betale min nabos regninger fra min konto. Så ringer jeg ned i banken og siger: Prøv at høre, der er sådan set sket en fejl her. Der ville jeg da blive noget lang i ansigtet, hvis det var, at bankrådgiveren så sagde: Vent lige til det nye år, for vi skal lige have en lang samtale, og så inviterer vi din nabo hertil. Og så kan vi sidde og tale om, om vi skal have den samme bank fremadrettet, eller hvad?

Altså, der er en konkret fejl her. Man kan dokumentere, hvor fejlen er sket. Hvordan kan det være, at ministeren ikke bare sørger for at få rettet op på det her?

Kl. 13:57

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo til ministeren.

Kl. 13:57

Økonomi- og indenrigsministeren (Simon Emil Ammitzbøll-Bille):

Jeg tror, det er vigtigt at oplyse hr. Rasmus Prehn om, at der faktisk er en vis usikkerhed også i forhold til den undersøgelse, som er baggrunden for den ændrede statistik. Det er ikke så enkelt, som hr. Rasmus Prehn gør det til. Man kunne jo også godt have lyst til at høre hr. Rasmus Prehns overvejelser om, hvor mange år vi skal gå tilbage i forhold til de københavnske vestegnskommuner for at se på, hvad de har fået for meget ud af udligningsordningen, når vi nu kender den konkrete fejl og har vidst det siden SR-regeringens tid – altså, hvis det er sådan, at når vi kender konkrete fejl, så skal man gå bagud.

Det er sådan, at jeg i september 2017 er blevet bekendt med, at der måske ligger et større problem her. Det har jeg som den første indenrigsminister i den tid, man har vidst noget om det her, tænkt mig gøre noget ved i starten af det nye år. Det synes jeg at Socialdemokratiet skal byde velkommen, og jeg håber, at vi kommer til at

kunne arbejde konstruktivt sammen om de justeringer, som vi skal lave af udligningssystemet, både i forhold til det med uddannelseskriteriet og i forhold til udlændingeudligningen og de øvrige elementer, som vi præsenterer først i det nye år.

Kl. 13:58

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Spørgsmålet er sluttet.

Det næste spørgsmål er til beskæftigelsesministeren af hr. Jacob Mark, Socialistisk Folkeparti.

Kl. 13:59

Spm. nr. S 263

10) Til beskæftigelsesministeren af:

Jacob Mark (SF):

Vil ministeren garantere, at regeringen bidrager til, at der kommer fair og frie forhandlinger mellem KL og Danmarks Lærereforening, når der skal forhandles overenskomst for folkeskolelærerne i 2018?

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo.

Kl. 13:59

Jacob Mark (SF):

Tak for det. Vil ministeren garantere, at regeringen bidrager til, at der kommer fair og frie forhandlinger mellem KL og Danmarks Lærereforening, når der skal forhandles overenskomst for folkeskolelærerne i 2018?

Kl. 13:59

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo til ministeren.

Kl. 13:59

Beskæftigelsesministeren (Troels Lund Poulsen):

Tak for spørgsmålet. Man kan jo nok diskutere, om spørgsmålet er stillet til den rigtige minister, men det skal ikke afholde mig fra at være glad for at få spørgsmålet.

Jeg kan sige, at det er normen i Danmark, at regeringen holder armslængde til overenskomstforhandlinger, og det princip respekterer regeringen naturligvis – hvis det er det, som spørgeren interesserer sig for. Og det hænger jo sammen med, at det er KL og Danmarks Lærereforening og ikke regeringen, der forhandler på folkeskoleområdet, og derfor er det også dem, der bestemmer, hvordan forhandlingerne bliver tilrettelagt, og hvordan de udføres.

Kl. 13:59

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo til spørgeren.

Kl. 13:59

Jacob Mark (SF):

Tak for det. Jeg er ret overbevist om, at jeg har stillet spørgsmålet til den rigtige minister, for jeg har haft innovationsministeren i samråd, som sagde, at det var beskæftigelsesministeren, der skulle svare på det. Jeg har også i dag fået svar på et skriftligt spørgsmål fra den samme minister, og jeg har fået svar på et skriftligt spørgsmål til undervisningsministeren, der også siger, at det er beskæftigelsesministeren, der skal svare. Så hvis det ikke er beskæftigelsesministeren, der skal svare, får jeg nok brug for hjælp til at finde ud af, hvem det så er.

Jeg er glad for, at ministeren siger, at regeringen selvfølgelig mener, at der skal være frie og fair forhandlinger. Hvis der skal kunne være det, kræver det to ting, tror jeg: både at regeringen ikke på noget tidspunkt ligesom blander sig, fordi man har en politisk hold-

ning, og også at både arbejdstager og arbejdsgiver har et oplysningsgrundlag at forhandle ud fra. Og jeg vil starte med den første del.

Kl. 14:03

Vil det være okay for regeringen, hvis det ender med, at overenskomstforhandlerne ændrer ved centrale dele af lov 409? Lov 409 opleves mange steder som ret rigid. Det var meningen, at den skulle gøre dagen mere fleksibel – det var i hvert fald det, man sagde – både for ledere og lærere, men tværtimod opleves det af mange lærere og ledere som et meget rigtigt system, altså det der med, at man skal være på skolen, og at man ikke har fleksibilitet, i forhold til hvordan man vil tilrettelægge sin forberedelse. Og derfor kunne jeg godt tænke mig at spørge: Hvis det nu ender med sådan en situation, at man faktisk sidder derude og finder ud af, at man måske skulle slække lidt på den der lov 409 og intentionerne i den og f.eks. give bedre rum til en mere fleksibel form for forberedelse, vil det så være okay for regeringen?

Kl. 14:01

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo.

Kl. 14:01

Beskæftigelsesministeren (Troels Lund Poulsen):

Hvis og hvis! Som jeg startede med at sige, er det jo sådan, at regeringen holder armslængde til overenskomstforhandlinger, og det princip står jeg fuldstændig vagt om. Derfor har jeg jo også gentagne gange sagt, og jeg vil også gerne sige det her igen, at det er KL, altså Kommunernes Landsforening, og Danmarks Lærerforening, som forhandler på folkeskoleområdet, og sådan skal det også være. Og derfor sidder jeg ikke med en eller anden skjult hånd og deltager i de her forhandlinger – det vil jeg gerne understrege. Det er overhovedet ikke min rolle som beskæftigelsesminister.

Kl. 14:02

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo til spørgeren.

Kl. 14:02

Jacob Mark (SF):

Tak. Det er jeg glad for. Det må også betyde, at hvis man skulle nå frem til det i en forhandlingssituation, ville man selvfølgelig respektere det, fordi der sidder to parter og forhandler.

Noget af det, jeg hører især arbejdstagerne, altså lærerne, beklage sig over, er, at de ikke har et ordentligt oplysningsgrundlag. De har aldrig fået beregningsgrundlaget for lov 409, og normalt er det jo sådan, at når man ligesom tager en lov og regulerer en faggruppes arbejdstid ud fra den, så har de også adgang til at få at vide, hvad det er for nogle økonomiske beregninger, der ligger til grund.

Vil ministeren oversende de beregninger, der ligger til grund for lov 409, for dem er der faktisk stadig ingen der har set?

Kl. 14:02

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Ministeren.

Kl. 14:02

Beskæftigelsesministeren (Troels Lund Poulsen):

Til det spørgsmål kan jeg sige – og det har jeg også sagt i mit svar til hr. Jacob Mark – at jeg har svaret fuldstændig det samme som det, der var gældende under den tidligere minister. Der er jo givet aktindsigt på en lang række punkter i forbindelse med de spørgsmål, der er blevet rejst, og de aktindsigter, der er blevet søgt, og det har jeg sådan set ikke tænkt mig at gøre anderledes, end den tidligere regering gjorde.

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Værsgo for det sidste spørgsmål.

Kl. 14:03

Jacob Mark (SF):

Tak. Jeg tror, at hvis man virkelig vil have frie og fair forhandlinger, som ministeren sagde at regeringen var interesseret i, så kræver det, at begge parter er oplyst, altså at arbejdsgivere ved, hvad det, de sidder med, koster, og at arbejdstagere ved, hvad det, de sidder med, koster, og hvad det koster at give og tage.

Man har faktisk både i den tidligere og den nuværende regering fået kritik for ikke at oversende beregningerne. Ville det ikke være sådan, at hvis man virkelig var interesseret i frie og fair forhandlinger, oversendte man ikke nødvendigvis alle mulige aktindsigter i forløbet dengang, men som minimum det beregningsgrundlag, der ligger til grund for lov 409?

Kl. 14:03

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Så er det det sidste svar. Værsgo.

Kl. 14:03

Beskæftigelsesministeren (Troels Lund Poulsen):

Jeg tror ikke, jeg kommer det nærmere end at sige, at de overenskomstforhandlinger, der foregår, foregår mellem KL på den ene side og Danmarks Lærerforening på den anden side, og jeg har fuld tillid til, at de kan forhandle i god ro og orden, og at jeg ikke som beskæftigelsesminister skal være en del af de forhandlinger.

Kl. 14:04

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Spørgsmålet er sluttet.

Det næste spørgsmål er til beskæftigelsesministeren af hr. Bjarne Laustsen, Socialdemokratiet.

Kl. 14:04

Spm. nr. S 273

1) Til beskæftigelsesministeren af:

Bjarne Laustsen (S):

Vil ministeren redegøre for, om det er regeringens politik at skære i unges dagpenge?

Skriftlig begrundelse

Finansministeren sagde den 16. november i år til Avisen Danmark følgende om regeringens planer om at skære i unges dagpenge: »Vi motiverer ikke de unge på den rigtige måde. De skal ikke have en økonomisk gevinst ved at komme på dagpenge, så det er stadig en del af Venstres politik at ændre på det«.

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til oplæsning.

Kl. 14:04

Bjarne Laustsen (S):

Tak, fru formand. Spørgsmålet lyder helt kort og enkelt: Vil ministeren redegøre for, om det er regeringens politik at skære i unges dagpenge?

Kl. 14:04

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 14:04

Kl. 14:07

Beskæftigelsesministeren (Troels Lund Poulsen):

Tak for det. Jeg vil gerne starte med at slå fast, at finansministeren jo netop har svaret på de samme spørgsmål her for kort tid siden i Folketingets spørgetid, og derfor kan jeg helt overordnet starte med at sige – og det kan ikke komme som nogen overraskelse – at jeg er ethundrede procent enig i det, som finansministeren har svaret. Men derudover vil jeg sådan set også gerne udbygge mit svar.

Jeg vil gerne starte med at slå fast, at regeringen helt overordnet har det mål for beskæftigelsespolitikken, at flest mulige mennesker skal blive flyttet fra passiv overførsel og ind på arbejdsmarkedet. Det har stor værdi for den enkelte, når man oplever, at ens bidrag på arbejdsmarkedet bliver værdsat og skaber værdi. Det er også det, som jeg kæmper for som beskæftigelsesminister på daglig basis. Vi skal også nu turde udnytte de gode konjunkturer, sådan at vi sikrer, at alle dem, der kan bidrage til samfundet, bliver en del af det arbejdende fællesskab.

Det er særlig vigtigt for unge, at de får fodfæste på arbejdsmarkedet, da undersøgelser jo viser, at ledighed som ung kan svække den fremtidige tilknytning til arbejdsmarkedet. Og samtidig viser statistik på Jobindsats, at unge uden en erhvervskompetencegivende uddannelse har en lavere beskæftigelsesfrekvens end andre grupper. Det er også derfor nødvendigt, at vi sikrer, at mennesker tidligt motiveres til at få en stabil og varig tilknytning til arbejdsmarkedet, enten ved hurtigt at komme i beskæftigelse eller ved at tage en uddannelse.

Når vi taler om unge, der i dag kan opnå en økonomisk gevinst ved at komme på dagpenge, så er der primært tale om personer, der kommer fra uddannelsessystemet. De modtager SU, indtil de kommer ind i dagpengesystemet, hvor de modtager dimittendsats, og netop dimittendsats er en del af den brede aftale på dagpengeområdet, som regeringen og Venstre sammen med Socialdemokratiet og Dansk Folkeparti har indgået. Det er en aftale, der har været med til at skabe trykthed om dagpengesystemet – den aftale, der hedder »Aftale om et tryggere dagpengesystem«. Regeringens politik på beskæftigelsesområdet er med andre ord meget klar, nemlig at det altid skal kunne betale sig at arbejde, og at det gælder for alle, uanset hvem vi taler om.

Kl. 14:06

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 14:06

Bjarne Laustsen (S):

Tak for svaret. Jeg tror da, at vi fuldstændig deler det synspunkt og ønsket om, at der er arbejde til alle, også gerne de unge, der kommer fra en uddannelse – det er vi helt enige om. Ministeren kan jo bare bruge sit eget system, jobcentre, til at stikke folk et arbejde, det er den bedste måde at afprøve, om der er nogen ubalancer i det her.

Men grunden til, at det her i det hele taget kommer op, er jo, at Venstres ordfører, hr. Jakob Ellemann-Jensen, har sagt, at man ikke motiverer de unge, ved at de kan få en økonomisk gevinst ved at komme på dagpenge. Så det er jo Venstre selv, der har spredt det her ønske om, at der skal kigges på dagpengene, og det er derfor, vi gerne vil have en håndfast tilkendegivelse fra både finansministeren, men også fra den ansvarlige minister for området, nemlig beskæftigelsesministeren. Og derfor er det jo ret interessant, hvad det er for nogle ting, man taler om her.

Står man fast på det, som man har lavet i dagpengeaftalen, nemlig at der ikke skal ændres mere i det her, så det altså ligger fast i forhold til satsen, og kan vi i det hele taget tro på, hvad statsministeren sagde i 2015, hvor han garanterede, at man ikke rører ved det her dagpengeområde? Tak.

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Så er det ministeren.

Kl. 14:07

Beskæftigelsesministeren (Troels Lund Poulsen):

Der er måske lige et par faktuelle oplysninger, der skal rettes. Den nuværende statsminister var ikke statsminister i 2015, men oppositionsleder. Der var en kvindelig statsminister på det tidspunkt, der hed Helle Thorning-Schmidt.

Det er jo heller ikke sådan, som hr. Bjarne Laustsen siger, at jobcentre er mit eget system. Dem, der måtte sidde derude og følge den her debat, vil tænke, om det virkelig er landets beskæftigelsesminister, der driver landets jobcentre. Og det er det ikke. Det er kommunernes ansvar, og der er også behov for, at kommunerne gør en større indsats, for at flest mulige unge kommer i enten uddannelse eller beskæftigelse.

Kl. 14:08

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til spørgeren.

Kl. 14:08

Bjarne Laustsen (S):

Tak. Nu betragter jeg det jo sådan, at befolkningen og os herinde i Folketinget kan regne med, at der er sammenhæng mellem det, Venstres partileder siger i en direkte tv-udsendelse, mens han er i opposition, og det, han siger, når han efterfølgende har sat sig i statsministerstolen – og at hans minister mener det samme. Det er jo så ret interessant her, at Venstres politiske ordfører har givet udtryk for noget helt andet. Så derfor vil der være tale om et eklatant løftebrud, hvis man ikke kan give en klar garanti for, at man ikke har overvejelser om at skære ned på dagpengene for de unge. Og derfor synes jeg, det kræver lidt mere end bare her at sige, at det kan der ikke blive tale om. Hvem har ret?

Kl. 14:09

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 14:09

Beskæftigelsesministeren (Troels Lund Poulsen):

Hvem der har ret, skal jeg ikke gøre mig til dommer over. Jeg tror, at hr. Bjarne Laustsen har én opfattelse af virkeligheden, og at jeg helt sikkert har en anden opfattelse. Jeg medgiver selvfølgelig, at Socialdemokratiet historisk har haft sort bælte i at garantere én ting før et valg og så gøre noget andet efter et valg.

Men når det så er sagt, kan jeg sige, at det, jeg er optaget af som beskæftigelsesminister, er, at flest mulige unge mennesker kommer ud på arbejdsmarkedet; at vi udnytter de her gode konjunkturer, vi har, til, at de bliver en del af det arbejdende fællesskab. Det synes jeg vi skylder dem.

Kl. 14:09

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Så er det spørgeren.

Kl. 14:09

Bjarne Laustsen (S):

Tak. Men vi mangler jo at få afklaret, om det, hr. Jakob Ellemann-Jensen siger, er det rigtige, altså at han vil gøre noget ved dagpengene, når beskæftigelsesministeren kommer her og siger noget andet. Det er jo derfor, at jeg er interesseret i at vide, hvem der har ret. Kan vi være enige om, at det var Venstre, der foreslog, at indsatsen for de arbejdsløse skulle ligge ude hos kommunerne? Nu har man slet ikke

noget med det at gøre, og der er sikkert plads til forbedringer og alt det der.

Men det korte af det lange er jo – er det ikke rigtigt? – at den bedste måde at tjekke på, om folk står til rådighed for arbejdsmarkedet, er, ved at systemet tilbyder dem et arbejde, hvis de ikke selv er i stand til at finde et. For så finder vi ud af det, i stedet for at man begynder at tale om at skære ned på dagpengene.

Kl. 14:10

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Tak. Værsgo til ministeren.

Kl. 14:10

Beskæftigelsesministeren (Troels Lund Poulsen):

Tak for det. Jeg tror, det er vigtigt, at man, når man søger job, bruger mange forskellige redskaber – både at man selv gør en aktiv indsats, og at der i de tilfælde, hvor man ikke selv formår at få et job, er nogle, der er med til at vejlede og skabe forudsætningerne for, at det kan lade sig gøre. Det kan i den forbindelse også være ens a-kasse, som er med til gøre en forskel. Men kommunerne har selvfølgelig også en forpligtelse. Og jeg står ikke og fraskriver mig et ansvar, for vi har jo også fremlagt et udspil, hvor vi lægger op til, at kommunerne skal have større frihedsgrader til netop at sikre, at de kan lave en målrettet indsats over for nogle af dem, der har brug for et job.

Kl. 14:11

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Tak for det.

Der er et nyt spørgsmål til beskæftigelsesministeren fra hr. Bjarne Laustsen, Socialdemokratiet.

Kl. 14:11

Spm. nr. S 274

12) Til beskæftigelsesministeren af:

Bjarne Laustsen (S):

Henset til, at daværende oppositionsleder Lars Løkke Rasmussen den 7. juni 2015 sagde til DR, at »Jeg vil da gerne give det løfte her i aften – og man kan regne med de løfter, jeg giver, jeg siger ikke et før valget og så gør det stik modsatte efter – at vi kommer ikke til at skære i dagpengene«, og til, at finansministeren den 16. november i år til Avisen Danmark sagde om regeringens planer om at skære i unges dagpenge, at »Vi motiverer ikke de unge på den rigtige måde. De skal ikke have en økonomisk gevinst ved at komme på dagpenge, så det er stadig en del af Venstres politik at ændre på det«, vil ministeren da redegøre for, om det er finansministeren eller statsministeren, der tager fejl angående Venstres politik om at skære i dagpengene?

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo at læse det op.

Kl. 14:11

Bjarne Laustsen (S):

Tak. Det er lidt længere:

Henset til, at daværende oppositionsleder Lars Løkke Rasmussen den 7. juni 2015 sagde til DR, at »Jeg vil da gerne give det løfte her i aften – og man kan regne med de løfter, jeg giver, jeg siger ikke et før valget og så gør det stik modsatte efter – at vi kommer ikke til at skære i dagpengene«, og til, at finansministeren den 16. november i år til Avisen Danmark sagde om regeringens planer om at skære i unges dagpenge, at »Vi motiverer ikke de unge på den rigtige måde. De skal ikke have en økonomisk gevinst ved at komme på dagpenge, så det er stadig en del af Venstres politik at ændre på det«, vil ministeren da redegøre for, om det er finansministeren eller statsministeren,

der tager fejl angående Venstres politik om at skære i dagpengene?

Kl. 14:12

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo.

Kl. 14:12

Beskæftigelsesministeren (Troels Lund Poulsen):

Tak for det. Som jeg netop har redegjort for i min besvarelse af spørgsmål 273, er det regeringens og Venstres politik på beskæftigelsesområdet at flytte så mange, som vi overhovedet kan, fra passiv forsørgelse og ind på arbejdsmarkedet.

Samtidig tror jeg også, det kan være vigtigt, at vi får kronologien på plads i forhold til det stillede spørgsmål. For imellem statsministerens udtalelse – og hr. Lars Løkke Rasmussen var altså ikke statsminister i juni 2015; da var han partiformand for Venstre, og det er han sådan set stadig væk, og oppositionsleder – og finansministerens udtalelse for nylig har regeringen og Socialdemokratiet og Dansk Folkeparti jo faktisk ændret dagpengereglerne og justeret dimittendsatsen. Det var en justering af et element i dagpengesystemet med det formål, at flere dimittender kommer hurtigere i job. Det har vi gjort bredt politisk, fordi vi syntes, at det var noget, der kunne gøre en forskel.

Derfor køber jeg altså ikke præmissen om, at der skulle være et modsætningsforhold mellem at justere i dagpengesystemet og statsministerens udtalelse. Jeg tror heller ikke, det er en præmis, der anerkendes i f.eks. spørgerens eget parti. Det ved jeg så af gode grunde ikke noget om, men det kunne jeg forestille mig at det ikke er, fordi partiet jo netop har lagt mandater til aftalen med det sigte at forbedre dagpengesystemet. Og dagpengesystemet er jo også blevet forbedret. For som hr. Bjarne Laustsen ved, er der med afsæt i den aftale, der blev lavet for lidt over 2 år siden, blevet lavet en aftale, hvor der samlet set er blevet tilført flere penge til dagpengesystemet.

Kl. 14:13

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Spørgeren. Værsgo.

Kl. 14:13

Bjarne Laustsen (S):

Tak for svaret. Men nu er det jo sådan, at brændt barn skyr ilden. Helt tilbage fra 2001 lovede Venstres daværende leder og statsminister, hr. Anders Fogh Rasmussen, at dagpengene ville man ikke røre ved. Og så ved vi, at man adskillige gange i 00'erne rørte ved dagpengene. Så fandt man på andre forklaringer, der var lige nogle lommer, og så var der det ene og det andet og det tredje og supplerende dagpenge, altså alt muligt, der skulle gøres noget ved.

Nu står vi i nøjagtig den samme situation, altså at Venstres oppositionsleder sagde et før valget, og at finansministeren nu efterfølgende, selv om vi har lavet en aftale – og det anerkender jeg, og det står vi bag – alligevel kommer og siger til Avisen Danmark, at det ikke duer med de unges dagpenge, og at dem bliver man nødt til at skære ned på. Og Venstres politiske ordfører har sagt nogenlunde det samme, så der er jo grund til at være på vagt her, begge dele kan ikke være rigtige. Har man planer om det, eller har man ikke?

Kl. 14:14

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo.

Kl. 14:14

Beskæftigelsesministeren (Troels Lund Poulsen):

Jeg har en enorm respekt for hr. Bjarne Laustsen og ikke mindst den lange parlamentariske erfaring, hr. Bjarne Laustsen har, og derfor er

han jo også, kan man sige, ekspert i hele spørgsmålet om, at brændt barn skyr ilden.

Når det så er sagt, kan jeg jo sige, at vi som regering – med opbakning fra flere partier – har lagt op til at lave den her justering, som vi lavede i fællesskab for 2 år siden, men vel at mærke en justering, der var med til at forstærke dagpengesystemet efter års debat under den tidligere regering, som havde meget, meget svært ved at få lavet justeringer på dagpengeområdet. Og det skal jeg slet ikke blande mig i. Men jeg noterer bare, at vi lavede en bred politisk aftale, som jeg bakker varmt op om.

Kl. 14:15

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo til hr. Bjarne Laustsen.

Kl. 14:15

Bjarne Laustsen (S):

Nu er der mange forskellige årsager til, om folk er arbejdsløse, eller om de kan få et job; det har bl.a. noget med konjunkturernes at gøre. Men hvis vi også skal hjælpe erhvervslivet, er det vigtigt, at de også har de rigtige kompetencer og uddannelser, og det er derfor, det er interessant, når man fra Venstre siger: Vi motiverer ikke de unge på den rigtige måde.

Hvad ligger der i det? Vi giver folk en uddannelse, og så er det sådan set meningen, de skal finde et arbejde, men hvis ikke de kan det med det samme, har vi nogle aftaler om dimittend, arbejdsløshed og dagpenge med hensyn til niveau, tidsperiode og det hele. Er det ikke godt nok, som det er? Betyder det, at Venstre ikke står ved den aftale, som man har lavet? Det gør vi, for det er en væsentlig forudsætning for, at de unge kan komme ud på arbejdsmarkedet.

Kl. 14:16

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Tak. Værsgo til ministeren.

Kl. 14:16

Beskæftigelsesministeren (Troels Lund Poulsen):

Generelt skal man være glad, når partier står bag de aftaler, de indgår, og ikke mindst Socialdemokratiet, men min erfaring er nu også, at Socialdemokratiet er et ansvarligt parti, som jo har været præget af at have haft regeringsmagten, så derfor skal man glæde sig over det.

Det, der er behov for nu, er, at vi forstærker indsatsen for, at flest mulige mennesker bliver en del af de økonomisk set enormt gunstige tider, vi har. Og hvis vi gør det, sikrer vi også, at dem, der ellers ville have svært ved at fastholde en tilknytning til arbejdsmarkedet, får nogle bedre vilkår. Ikke mindst de unge, de nyuddannede, skal jo også benytte de her lejligheder, der bliver skabt, til at gå ud på vores arbejdsmarked og få et job, og det er sådan set det, der er min vigtigste opgave, nemlig at sikre, at flest mulige mennesker har et arbejde.

Kl. 14:16

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Tak. Hr. Bjarne Laustsen.

Kl. 14:16

Bjarne Laustsen (S):

Tak. Vi er jo helt enige i, at de unge mennesker skal have et arbejde, ingen tvivl om det. Men det, der er interessant, er – og det vil jeg gerne høre om beskæftigelsesministeren er enig i – om man så på baggrund af det her kan konkludere, at vi selvfølgelig skal motivere, give dem uddannelse, opfølgning, og at jobcentrene skal gøre det mest formidable, de kan. Men det handler altså ikke om at skære ned på dagpengene. Alt det andet om at gøre en forstærket indsats for at

få de unge i arbejde kan vi sagtens blive enige om, men det handler ikke om at skære ned på dagpengene, vel?

Kl. 14:17

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Tak. Sidste svar.

Kl. 14:17

Beskæftigelsesministeren (Troels Lund Poulsen):

Det, som det for en beskæftigelsesminister handler om, er at sikre, at flest mulige mennesker bliver en del af det arbejdende fællesskab, for det er med til at gøre, at der er flere mennesker til at løfte den byrde, vi har, som jo er en økonomisk byrde, der handler om at drive det her velfærdssamfund – et velfærdssamfund, som Venstre beklender sig til, men som også har brug for, at flest mulige mennesker arbejder. Det tror jeg også spørgeren er enig med mig i.

Kl. 14:17

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Tak. Så er spørgsmålet afsluttet.

Det næste spørgsmål er til udlændinge- og integrationsministeren af fru Sofie Carsten Nielsen, Det Radikale Venstre.

Kl. 14:17

Spm. nr. S 249

13) Til udlændinge- og integrationsministeren af:

Sofie Carsten Nielsen (RV):

Agter ministeren at iværksætte hastelovgivning, så forskere som Brooke Harrington og andre personer i lignende situationer ikke straffes for at holde oplæg eller på anden måde videreformidle deres forskning uden for universiteterne?

Skriftlig begrundelse

Spørgsmålet stilles på baggrund af sager om bl.a. forskeren Brooke Harrington, der straffes for at videreformidle deres forskning uden for universiteterne. Radikale Venstre finder det dybt bekymrende, at personer straffes for at berige det danske samfund med deres viden. Samtidig anser Radikale Venstre det for at være i direkte modstrid med intentionerne bag regeringen, Dansk Folkeparti og Radikale Venstres nyligt indgåede erhvervs- og vækstpakke, hvori det fastlås, at ambitionen er at »styrke danske forskningsinstitutioners muligheder for at tiltrække og fastholde højt kvalificeret forsknings- og udviklingsmedarbejdere fra udlandet«. Spørgeren finder det derfor vigtigt at få afklaret, om ministeren agter at iværksætte hastelovgivning på området.

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo, spørgsmålet kan læses op.

Kl. 14:17

Sofie Carsten Nielsen (RV):

Tak for det. Agter ministeren at iværksætte hastelovgivning, så forskere som Brooke Harrington og andre personer i lignende situationer ikke straffes for at holde oplæg eller på anden måde videreformidle deres forskning uden for universiteterne?

Kl. 14:18

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo til ministeren.

Kl. 14:18

Udlændinge- og integrationsministeren (Inger Støjberg):

Ja, jeg har jo sådan set allerede via de skriftlige svar, der er sendt til spørgeren, besvaret det her spørgsmål, men jeg gentager det gerne.

Regeringen vil ændre reglerne, fordi de nuværende regler for bi-beskæftigelse er for ufleksible, og vores regler for udenlandsk arbejdskraft skal være mere fleksible og mindre bureaukratiske. Hvis man ser på de regler, vi har nu, så går de jo langt, langt tilbage i tiden – mig bekendt helt tilbage til 1980'erne – og derfor er tiden også kommet til at se dem mere efter i sømmene. Det betyder så også, at vi arbejder på et forslag, som vil give et mere tidssvarende regelsæt, og det er min helt klare overbevisning, at jeg vil kunne indkalde partierne inden jul.

Kl. 14:19

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo, fru Sofie Carsten Nielsen.

Kl. 14:19

Sofie Carsten Nielsen (RV):

Tak for det. Det vil jeg gerne kvittere for, også for det skriftlige svar, som jeg fik i går eftermiddag. Det er rigtig, rigtig dejligt, at regeringen har tænkt sig at iværksætte dette hurtigt.

Er ministeren så enig i – for der er jo også en politisk udveksling her – at den nuværende lovgivning direkte modarbejder regeringens og et flertals intentioner? Vi er blevet enige om en erhvervspakke f.eks., der handler om at styrke danske forskningsinstitutioners muligheder for at tiltrække og fastholde højt kvalificerede forsknings- og udviklingsmedarbejdere fra udlandet. Er ministeren enig i det – altså med andre ord, at det er helt tak, sådan som det fungerer nu?

Kl. 14:20

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo til ministeren.

Kl. 14:20

Udlændinge- og integrationsministeren (Inger Støjberg):

Hvis jeg ikke var enig i det, ville jeg sandsynligvis ikke ændre reglerne, så ja, jeg er enig. Man må jo også bare sige, at når man har med lovgivning at gøre, der stammer tilbage fra en gang i 1980'erne, så er der noget registersamkøring, der kan gøre, at det først er nu, det rigtig kommer til at give udslag. Men vi må ærligt vedgå, at når reglerne er så gamle, at de stammer fra helt tilbage i 1980'erne, så er det nok også tid til at få kigget på dem. Derfor kan jeg sådan set bare svare med et ja, jeg er enig.

Kl. 14:20

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo.

Kl. 14:20

Sofie Carsten Nielsen (RV):

Det er rigtig skønt. Der er jo ikke uddelt bøder siden 1980'erne, for så havde regeringen og regeringerne i den tid forhåbentlig stoppet det. Ministeren giver udtryk for, at partierne bliver indkaldt inden jul. Hvilken tidshorisont kan vi så se frem til i forhold til at få ændret reglerne, og kan ministeren uddybe, hvad det betyder for dem, der har fået bøder? Hvad betyder det f.eks. for DTU, som så sent som i dag har fået en bøde på 60.000 kr. for at bruge den eneste og den alldygstige censor, vi har i Danmark, en mexicansk forsker, der på det tidspunkt var ansat på SDU? Hvad betyder det for dem, der allerede har fået bøder?

Kl. 14:21

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo til ministeren.

Kl. 14:21

Udlændinge- og integrationsministeren (Inger Støjberg):

Jeg kan i hvert fald sige med hensyn til tidsperspektivet, at jeg som sagt håber at kunne indkalde partierne inden jul, og så må vi se, om vi på en eller anden måde kan få en lovgivning igennem Folketinget hurtigt. Det kræver noget fleksibilitet fra alle sider, og det kræver jo altså også, at vi bliver enige om, hvilken lovgivning der så skal lægges frem.

Med hensyn til de sager, der allerede er rejst, så er sagerne nu rejst, og de må nødvendigvis gå deres gang. Jeg må jo ikke gå ind og intervenere i det, så tror jeg nok, at jeg ikke ville slippe med et onsdagsspørgsmål fra fru Sofie Carsten Nielsen. Jeg tror, der ville komme andre boller på suppen, hvis jeg på den måde begyndte at ændre på tingene, og derfor mener jeg bestemt også, at det er vigtigt at få det her gjort hurtigst muligt.

Kl. 14:22

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo, sidste spørgsmål.

Kl. 14:22

Sofie Carsten Nielsen (RV):

Tak for det. Jeg vil gerne kvittere for, at det her kommer til at ske hurtigst muligt. Fra radikal side er vi helt indstillet på hastelovgivning. Hvis det nogen sinde bliver relevant, så er det da nu, at det er det. Der er allerede gået alt for lang tid. Der er blevet uddelt bøder i 1½ år, og derfor kvitterer jeg for, at der nu sker noget. Jeg håber, det kan få betydning for både de uddannelses- og forskningsinstitutioner og de forskere og alle de andre personer, som helt meningsløst er omfattet af det her. Jeg håber, at vi kan komme til at gøre det hurtigst muligt.

Kl. 14:22

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Tak for det. Værsgo til ministeren.

Kl. 14:22

Udlændinge- og integrationsministeren (Inger Støjberg):

Nu siger fru Sofie Carsten Nielsen, at hvis der er et tidspunkt, hvor det da i hvert fald er nødvendigt med en hastelovgivning, så er det nu. Der kunne jo være andre politiske sager, hvor der er andre partier, der ser anderledes på det. Det håber jeg så at fru Sofie Carsten Nielsen også husker på, når den til enhver tid siddende regering måtte komme med ønsket om en hastelovgivning, for det kan der jo ses på gennem forskellige briller. Jeg vil nu sige, at de gange, hvor vi har benyttet os af hastelovgivning – og det har vi nogle gange på udlændingeområdet, også i min tid – så har jeg ment, at det har været nødvendigt hver gang.

Kl. 14:23

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Tak. Og så er det slut på det her spørgsmål.

Der er et nyt spørgsmål til udlændinge- og integrationsministeren. Hr. Peter Kofod Poulsen, Dansk Folkeparti.

Kl. 14:23

Spm. nr. S 256

14) Til udlændinge- og integrationsministeren af:

Peter Kofod Poulsen (DF):

Mener ministeren, der er styr på udlændingeområdet?

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til at læse spørgsmålet op.

Peter Kofod Poulsen (DF):

Tak for det: Mener ministeren, der er styr på udlændingeområdet?

Kl. 14:23

tilstrømningen er faldet, siden den tidligere regering tabte valget. Men det, det også handler om, er at få sendt folk tilbage, for folk skal jo ikke være her på sigt.

Kl. 14:23

Derfor vil jeg bare spørge regeringen: Hvorfor er man så langsom i forhold til at sikre hjemsendelse af folk, der burde være med til solidarisk at bygge deres eget land op igen? Hvorfor er det noget, som regeringen ikke rigtig har interesse i at gå i gang med?

Kl. 14:27

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Ministeren.

Kl. 14:23

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo til ministeren.

Kl. 14:27

Udlændinge- og integrationsministeren (Inger Støjberg):

Da vi overtog ansvaret for udlændingeområdet fra SR-regeringen, var tilstrømningen af asylansøgere historisk høj, og derfor stod Danmark også over for betydelige udfordringer. Jeg vil bare lige nævne, at i 2015 fik vi godt 21.000 asylansøgere til Danmark, og i år er tallet indtil videre kun ca. 3.150. Det vil altså sige, at tilstrømningen er faldet markant.

Derfor er jeg også langt, langt hen ad vejen meget tilfreds med de resultater, vi har opnået. Regeringen har jo gennemført 64 stramninger på udlændingeområdet. De var alle sammen nødvendige, også for at få ryddet op i det morads, som vi overtog, og de 64 stramninger har vi heldigvis gennemført sammen med Dansk Folkeparti. Jeg mener nok, at man kan sige, at de 64 stramninger, som vi har gennemført, alle sammen har haft til formål både at få rettet op på udlændingeområdet, men jo også at få sikret os bedst muligt over for den fremtidige udfordring. For der er ingen tvivl om, at indvandringen, om det så er på den ene eller den anden måde – via familiesammenføring eller via asyltilstrømningen – stadig væk vil kunne presse Danmark. Derfor har det været nødvendigt at gennemføre de her mange stramninger.

Det har som sagt heldigvis været sammen med Dansk Folkeparti, og det har jeg været meget tilfreds med, for jeg synes rent faktisk, at vi har et rigtig godt samarbejde. Det ændrer ikke på, at der jo stadig væk er et stykke vej at gå, og jeg hører også jævnligt, at Dansk Folkeparti har ønsker om opstramninger på udlændingeområdet.

Kl. 14:25

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til spørgeren, hr. Peter Kofod Poulsen.

Kl. 14:25

Peter Kofod Poulsen (DF):

Tak for det, og tak for besvarelsen. Hvis man i de her år kaster et blik ud over Danmark, er det jo helt tydeligt, at det er et Danmark, der ændrer betydeligt karakter – ikke til det bedre, ikke til det rigere, ikke til det friere, men det er et Danmark, der er ved at ændre sig i en katastrofal retning. Det samme er ved at ske i resten af Vesteuropa med parallelsamfund, der skyder op, og at man etablerer egne måder at løse problemerne på. Så sent som i dag hørte jeg, at man har lavet en eller anden form for våbenhvile, fredsmægling, mellem nogle bander i Aarhusområdet, og at det er foregået i Grimhøjmoskeen, altså i den moské, som vi fra Dansk Folkepartis side gerne ser jævnet med jorden, hvilket er noget, jeg kan forstå ministeren er enig i på Facebook, men ikke i Folketingssalen, når det kommer til for alvor at gøre noget ved problemerne.

Men vi er ved at udvikle os i en retning, hvor islamiske skikke og kulturer fra Mellemøsten og Afrika vinder indpas i små områder og presser Danmark og danskheden til side. Det synes jeg simpelt hen er tragisk og katastrofalt. Hvis man vil vide, hvordan fremtiden er, hvis den kurs fortsætter, kan man kigge over sundet til Sverige og se, hvor ødelæggende det er for ethvert velfungerende samfund. Det er simpelt hen dybt, dybt deprimerende.

Jeg synes ikke, at supertankerens sejler i den rigtige retning. Jo, jo, farten er skruet ned ved hjælp af de udlændingestrømninger, der er lavet, men man har ikke for alvor ændret kurs. Det er jo dejligt, at

Udlændinge- og integrationsministeren (Inger Støjberg):

Jeg kan sige, at regeringen og jeg er overordentlig fokuseret på at få de mennesker sendt hjem igen, der ikke har ret til at være her i Danmark. Og jeg mener, at det er helt rigtigt set, at man som flygtning kun skal være her lige så længe, som man har behov for beskyttelse. Når man ikke længere har behov for beskyttelse, skal man vende hjem, og så skal man genopbygge sit land. Det er i øvrigt også sådan, som vi alle ved, at det er de stærkeste, der kommer her til landet, så det er også dem, der skal hjem og bidrage til genopbygningen af deres respektive lande. Så jeg er helt enig i fokuset på hjemsendelse.

Kl. 14:28

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til hr. Peter Kofod Poulsen.

Kl. 14:28

Peter Kofod Poulsen (DF):

Så mangler vi bare, at der for alvor sker noget. Jeg håber jo, at når ministeren og jeg står over for hinanden engang i fremtiden, handler det ikke om, om tilstrømningen falder markant, men handler om, at nettotallet i Danmark falder markant – at der altså kommer flere ud, end der kommer ind, fordi vi gerne vil have mindre indvandring, særlig fra en stribe forskellige lande. For vi ved jo, at der er en lige linje fra en slap udlændingepolitik til massive integrationsproblemer og til massive svigt og problemer i nogle parallelsamfund, hvor Danmark bare er sat ud på et sidespor.

Så jeg kunne godt tænke mig at høre ministerens kommentar til, om vi ikke kunne lave om på det og fokusere på nettotallet, altså samlet se på, hvor mange der ryger ud, og hvor mange der kommer ind.

Kl. 14:29

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo, ministeren.

Kl. 14:29

Udlændinge- og integrationsministeren (Inger Støjberg):

Ja, og det er jo tal, som man umiddelbart kan slå op. Jeg vil sige, at det er helt afgørende, at man bliver sendt hjem igen, når man ikke længere har brug for beskyttelse – og det er jo ikke bare på grund af det danske samfund, men netop også for at få genopbygget de lande, de kommer fra.

Så er jeg i øvrigt fuldstændig enig i, at der skal gøres noget ved parallelsamfundene. Det er også derfor, at regeringen arbejder intenst på at komme med forslag til at gøre op med parallelsamfundene. Og jeg mener, at hr. Peter Kofod Poulsen har fuldstændig ret i, at et eksempel på parallelsamfund i fuldt flor er, når man løser bandekonflikter eller forsøger at løse bandekonflikter via imamer og i moskeer. I Danmark løser vi ikke bandekonflikter eller anden kriminalitet via imamer og i moskeer. Det gør vi via politiet.

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Tak. Det sidste spørgsmål, værsgo.

Kl. 14:30

For mig handler det netop *ikke* om, at vi hver især bøjer os lidt mod hinanden, og så mødes vi et eller andet sted på midten. For mig handler det om, at når man kommer til Danmark, når man bor her og lever her, jamen så skal man indordne sig de traditioner og regler og skikke, som vi har her. Man må dyrke den gud, man vil – alt det, man vil – bare man ikke kræver særhensyn af andre.

Kl. 14:30

Peter Kofod Poulsen (DF):

Sådan er det jo desværre bare ikke. Der er et nyt eksempel fra Aarhus, hvor det er Grimhøjmoskeen, der er på banen, så sådan er det desværre ikke mere. Sådan var det måske for 5-10 år siden, men det er slut i dag, og det er sluttet på vores vagt. Så mit sidste spørgsmål er i forhold til Grimhøjmoskeen: Vil ministeren eventuelt sammen med os vedtage en beslutning her i Folketinget om, at vi jævner den med jorden?

Kl. 14:30

Man må jo uden tvivl indrette sig efter vores traditioner og værdisæt omkring ytringsfrihed. Her kan man sige, hvad man vil, man kan mene, hvad man vil, man kan sågar også tegne lige præcis, hvad man vil, oven i købet kan man nogle gange få det trykt i avisen og også vist på et museum i ny og næ – ikke altid, men nogle gange. Og her i landet er der fuldstændig ligestilling mellem kønnene, og det skal man indrette sig efter.

Det må aldrig nogen sinde være sådan, at et mindretal kan kræve, at der er ting, der skal ændres, og at man dermed kommer til at dominere institutioner eller svømmehaller eller andet. Så nej, jeg mener ikke, at det på nogen måde er en succes, når vi ser, at der bliver taget særhensyn rundt omkring.

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo.

Kl. 14:30

Kl. 14:33

Udlændinge- og integrationsministeren (Inger Støjberg):

Jeg så meget gerne Grimhøjmoskeen væk fra jordens overflade. Problemet er jo, at de mennesker, der frekventerer Grimhøjmoskeen, blot vil flytte to gader hen og ned i en kælder, hvor der overhovedet ikke er styr på det. Vi bliver jo nødt til at forholde os til det og til, hvad vi gør ved den situation. Men det skal ikke være sådan i Danmark, at konflikter og kriminalitet løses via imamer og i moskeer. Det er myndighederne, og her tænker jeg specielt på politiet, der skal løse den slags.

Kl. 14:30

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Spørgeren.

Kl. 14:33

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Spørgsmålet er sluttet.

Der er et nyt spørgsmål til udlændinge- og integrationsministeren af fru Karina Due, Dansk Folkeparti. Og der er lidt senere en medspørger, hr. Peter Kofod Poulsen, Dansk Folkeparti.

Kl. 14:31

Karina Due (DF):

Ja, så er det jo, at kæden hopper fuldstændig af for mig, for hvis det er sådan, at ministeren selv indrømmer, at vores integration i dag ikke er nogen succes, hvorfor vil ministeren så ikke være med til at gøre noget? Ministeren siger alle de rigtige ting, har alle de rigtige holdninger, men når det kommer til at lovgive, bakker ministeren ud. Det forstår jeg simpelt hen ikke.

Altså, det her med at lade alting være op til det lokale, kommunalbestyrelse osv. ser vi jo ikke virke. Det har aldrig virket, og det virker heller ikke i dag. Hvornår begynder vi at tage skeen i den anden hånd og gøre noget, som rent faktisk kunne risikere at virke?

Kl. 14:33

Spm. nr. S 259

15) Til udlændinge- og integrationsministeren af:

Karina Due (DF) (medspørger: **Peter Kofod Poulsen** (DF)):

Answer ministeren det som en succes som integrationsminister, når der bliver indført et utal af muslimske særhensyn i kommunerne?

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo.

Kl. 14:31

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ministeren.

Kl. 14:33

Karina Due (DF):

Tak, fru formand. Answer ministeren det som en succes som integrationsminister, når der bliver indført et utal af muslimske særhensyn i kommunerne?

Kl. 14:31

Udlændinge- og integrationsministeren (Inger Støjberg):

Altså, jeg mener ikke, kæden hopper af – vi er bare uenige om, hvordan vi bedst når hen til målet. Vi er ikke uenige om målet, ikke en millimeter uenige om målet. Men jeg mener rent faktisk, at vi står os bedst ved, at det er hver enkelt institution, hver enkelt forælder, lærer, elev, der skal tage et ansvar for, at vi netop står på det værdisæt, som generationer før os har lagt her i Danmark.

Jeg mener, at hvis man gennemfører lovgivning, vil man kunne skubbe ansvaret fra sig og pege ind på Christiansborg og sige, at det er noget, nogle andre har bestemt. Jeg mener rent faktisk, at forsvaret for de danske værdier, værdisæt og traditioner er stærkest, hvis vi hver især tager det på os.

Kl. 14:34

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Ministeren.

Kl. 14:31

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Spørgeren.

Kl. 14:34

Udlændinge- og integrationsministeren (Inger Støjberg):

Nej, det ser jeg ikke som noget godt. Jeg tror, at min holdning er velkendt; om ikke andet, så fordi det er, tror jeg, tredje uge i træk, vi står og diskuterer præcis det samme spørgsmål her.

Vi har i årtier – og det er ligegyldigt, hvilken regering eller hvilken farve regeringen har haft – svigtet, mener jeg. Integrationen i Danmark er jo slået fejl, og vi skal have gjort op med den berøringsangst, som jeg mener der har hersket i Danmark i alt for mange år.

ringsangst netop for, at folk skal komme og sige: Jamen det er dem inde på Christiansborg, der har bestemt det.

Vi vil gerne, for det er rent faktisk derfor, vi sidder herinde. Hvorfor vil ministeren ikke være med?

Kl. 14:35

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ministeren.

Kl. 14:35

Udlændinge- og integrationsministeren (Inger Støjberg):

Jeg håber også, at fru Karina Due også mener, at hvis man sidder i en kommunalbestyrelse, har man et ansvar for de kommunale institutioner, og at man, hvis man er leder af f.eks. en børnehave, også har et ansvar for den børnehave, man er leder af. Jeg mener blot, at forsvaret for et dansk værdisæt og danske traditioner står bedst, hvis det er noget, vi hver især påtager os.

Jeg er godt klar over, at det kan være en svær diskussion at tage rundtomkring, og jeg vil heller ikke afvise, at man på et tidspunkt – det har jeg også sagt tidligere – kan nå derhen, hvor man kan blive tvunget til at indføre lovgivning. Men jeg mener ikke, at det vil være det bedste. Jeg mener, det bedste er, at vi hver især påtager os det her ansvar.

Kl. 14:36

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Så går vi over til medspørgeren, hr. Peter Kofod Poulsen, Dansk Folkeparti.

Kl. 14:36

Peter Kofod Poulsen (DF):

Jeg synes, det mest logiske ville være, at det var Folketinget, der påtog sig ansvaret for det, der foregår i vores land. Det må altså være sådan, at der er en ensretning, og at der er en lovgivning, sådan at uanset om man befinder sig på Nørrebro, eller man befinder sig et hvilket som helst andet sted i det her land, er det selvfølgelig danske værdier, der er i højsædet. Det må vi jo stå på mål for.

Jeg har måske mere en kommentar end et spørgsmål til ministeren, for jeg kunne godt savne, at den danske regering i virkeligheden prioriterede det, der er vigtigt, nemlig vores kultur og vores værdier, frem for hele tiden at tage nogle svulstige, flygtige menneskerettigheder i forsvar og bruge dem som hovedargumentation. Det må da være vores tusindårige kultur, der går forud for de her sådan relativt nyere ting. Det er da danskheden og Danmark, der er det vigtige.

Jeg må sige, at jeg bare ærgrer mig over, at den danske regering ikke har den samme modstandskraft over for de her ting som f.eks. den polske eller den ungarske regering, der jo virkelig viser et europæisk lederskab i det her spørgsmål.

Kl. 14:37

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Ministeren.

Kl. 14:37

Udlændinge- og integrationsministeren (Inger Støjberg):

Jeg vil sige det sådan, at når hr. Peter Kofod Poulsen siger, at det er tusindårige traditioner og en tusindårig historie, så er det jo ikke noget, regeringer har skabt. Det er noget, danskerne har skabt, og derfor mener jeg rent faktisk også, det er uhyre vigtigt, at vi hver især netop står som et forsvar for det værdisæt, den kultur og den historie, som vi har. Det er noget, danskerne har skabt. Det er ikke noget, regeringer har skabt.

Kl. 14:37

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Spørgeren.

Kl. 14:37

Peter Kofod Poulsen (DF):

Næh, men det er regeringen, der må forsvare det. Det er Folketinget, der må forsvare det. Og vi ser jo bare ikke det, som ministeren giver udtryk for i dag. Altså, kig ud ad vinduet, se på Danmark. Der er vi bare i en situation, hvor lige præcis det her med diskussionen og modstandskraften presser danskheden væk. Det er der, hvor Danmark forsvinder, hvor danske madtraditioner ryger ud af børnehaverne, hvor hensyn til andre kulturer og andre skikke er med til at presse Danmark ud. Det er jo ikke noget, man bare kan se på.

Kl. 14:38

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Ministeren.

Kl. 14:38

Udlændinge- og integrationsministeren (Inger Støjberg):

Jeg mener ikke, at det alene er regeringen eller Folketinget, der skal være et forsvar for danske traditioner, dansk historie og et dansk værdisæt. Det mener jeg der påhviler hver enkelt af os et ansvar for.

Kl. 14:38

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Så skal vi tilbage til hovedspørgeren, fru Karina Due. Værsgo.

Kl. 14:38

Karina Due (DF):

Tak. Jeg tænker lidt på, at da vi havde det forrige spørgsmål fra Peter Kofod Poulsen, udtalte ministeren, at Grimhøjmoskeen så ministeren gerne jævnet med jorden. Der kommer også en masse udsagn under det her spørgsmål, og et eller andet sted kunne jeg godt tænke mig at høre: Taler ministeren som minister eller som privatperson med den holdning? Og hvis det er sådan, at vi kommer med et lovforslag om at få jævnet Grimhøjmoskeen med jorden, vil ministeren så stemme for?

Kl. 14:39

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Ministeren.

Kl. 14:39

Udlændinge- og integrationsministeren (Inger Støjberg):

Nej, det kommer jeg ikke til, for jeg har jo netop sagt, at jeg også godt kunne ønske, at Grimhøjmoskeen blev jævnet med jorden. Problemet er bare, at de mennesker, der frekventerer moskeen, stadig væk vil have de samme holdninger. Holdninger ligger jo ikke i mursten, holdninger ligger i mennesker. Og derfor vil de mennesker fortsat have præcis de samme holdninger, og de vil dyrke præcis de samme holdninger, måske bare lige to gader længere væk.

Kl. 14:39

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Jeg vil gerne sige tusind tak til hr. Peter Kofod Poulsen, til fru Karina Due og til udlændinge- og integrationsministeren for dagens indsats.

Vi går over til punkt 16, til uddannelses- og forskningsministeren, og spørgeren er hr. Jacob Mark fra SF.

Kl. 14:40

Spm. nr. S 264

16) Til uddannelses- og forskningsministeren af:

Jacob Mark (SF):

Mener ministeren, det er en god idé at afskaffe kvikstartbonussen på 1,08?

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Værsgo.

Kl. 14:40

sætte sig ned og sige, at den her ændring kan vi godt lave isoleret uden at skulle påvirke alle mulige andre ting samtidig?

Kl. 14:42

Jacob Mark (SF):

Tak for det. Jeg læser mit spørgsmål op: Mener uddannelses- og forskningsministeren, at det er en god idé at afskaffe kvikstartbonus-
sen på 1,08?

Kl. 14:40

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ministeren.

Kl. 14:42

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ministeren.

Kl. 14:40

Uddannelses- og forskningsministeren (Søren Pind):

Det skal ske i SU-forligskredsen, men jeg er ikke sikker på, at det kan ske helt uden sammenhæng.

Kl. 14:42

Uddannelses- og forskningsministeren (Søren Pind):
Ja.

Kl. 14:40

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Spørgeren.

Kl. 14:42

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Spørgeren.

Kl. 14:40

Jacob Mark (SF):

Tak. Når man så laver den her ændring, som jeg håber vi hurtigt kan blive enige om, og som jeg ikke håber kommer til at spille ind på for mange andre elementer, fordi det så har det med at trække ud, er det så stadig ministerens mål, at man skal kunne afskaffe den her kvikstartbonus, så den er afskaffet allerede fra næste studieår, eller hvad forestiller ministeren sig i forhold til tidsplanen?

Kl. 14:42

Jacob Mark (SF):

Tak. Det håbede jeg også på uddannelses- og forskningsministeren ville sige, og det sagde uddannelses- og forskningsministeren også allerede i Berlingske – jeg tror, det var i sommerferien eller lige efter sommerferien. Og grunden til, at jeg er glad for det, er, at det er en sag, vi har rejst over nogle år nu.

For det første synes jeg, at den der kvikstartbonus er med til at pumpe vores karaktersystem unødigt op; man ser karaktersnit på 12,1 og 12,2 og adgangskvotienter på uddannelserne, der er højere end selve skalaen, og det er jo et resultat af, at vi har de her pumpefunktioner, hvor de her karaktergennemsnit, fordi man kan gange op, også kommer til at sprænge skalaen.

For det andet mener jeg, at det er udtryk for en lidt usund måde at se på uddannelser på, som jeg egentlig synes uddannelsesministeren er med til at gøre lidt op med for tiden, nemlig at man ser på de studerende som skaffedyr, der bare hurtigst muligt skal igennem uddannelsessystemet. Så jeg blev rigtig glad, da jeg så, at ministeren ville gøre op med det her.

Jeg har også gået og ventet lidt, og jeg har det på den måde, at man jo altid skal give en minister lidt tid, og jeg ved godt, der har været meget på ministerens område, f.eks. et nyt og stort bevillingssystem, men ministeren sagde i Berlingske, at han allerede ser ordningen afskaffet fra næste år. Så nu vil jeg bare spørge ministeren om, hvornår ministeren indkalder til forhandlinger med henblik på at afskaffe den her kvikstartbonus.

Kl. 14:41

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ministeren.

Kl. 14:41

Uddannelses- og forskningsministeren (Søren Pind):
I starten af det nye år.

Kl. 14:42

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Spørgeren.

Kl. 14:42

Jacob Mark (SF):

Tak. Når man så tager forhandlinger, hvilken forligskreds kommer det så til at være i, og kan man lave den her ændring, uden at det kommer til at påvirke noget andet, altså kan man, som jeg håber på,

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ministeren.

Kl. 14:42

Uddannelses- og forskningsministeren (Søren Pind):

Jeg må indrømme, at jeg, efter at jeg har udtalt mig til Berlingske, har fået nogle reaktioner fra nogle mennesker, som påregnede, at det her regelsæt eksisterede. Det tror jeg bl.a. vi kommer til at drøfte i forhandlingerne, altså hvad vi kan være bekendt. Men det er jo Folketinget og ministeren, der i samdrægtighed bestemmer på det her felt, så jeg synes, at vi må tale os til rette om det, når forhandlingerne indledes. Det er nok et bedre sted sådan helt detaljeret at foretage de her ting.

Kl. 14:43

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Tak til hr. Jacob Mark.

Vi tager spørgsmål nr. 17, der også er til uddannelses- og forskningsministeren, og spørgeren er hr. Christian Langballe fra Dansk Folkeparti. Værsgo.

Kl. 14:43

Spm. nr. S 276

17) Til uddannelses- og forskningsministeren af:

Christian Langballe (DF):

Hvilke initiativer vil ministeren tage for at forhindre, at udenlandske studerende modtager SU eller optager SU-lån, sådan at der værnes om det gode danske SU-system og det ikke undermineres, som det sker nu?

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Værsgo.

Kl. 14:43

Christian Langballe (DF):

Tak, formand. Spørgsmålet lyder: Hvilke initiativer vil ministeren tage for at forhindre, at udenlandske studerende modtager SU eller optager SU-lån, sådan at der værnes om det gode danske SU-system og det ikke undermineres, som det sker nu?

Kl. 14:43

Kl. 14:47

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ministeren.

Kl. 14:43

Uddannelses- og forskningsministeren (Søren Pind):

Tak til spørgeren for at rejse en problemstilling, som også optager regeringen. Jeg deler bekymringen over de stigende udgifter til SU til udenlandske studerende og særlig de stigende udgifter til SU til EU-borgere. Vi sætter den fri bevægelighed i EU højt, det er hjørnestenen i det indre marked, og det er en klar forudsætning for vækst og beskæftigelse i Europa og i Danmark. Men selvfølgelig skal der også være rimelighed i tingene. Det har aldrig været vores mening, at EU skulle udvikle sig til en social union. Vi har stor glæde af udenlandske studerende, der vælger at uddanne sig her i Danmark, særlig hvis de bliver og arbejder videre her.

Derfor ser vi også kritisk på, om de engelsksprogede uddannelser, vi udbyder – og her kommer vi ind til kernen af besvarelsen – i tilstrækkelig grad er fokuseret på det danske arbejdsmarked og giver de udenlandske studerende de rigtige kompetencer til at arbejde her. Det har vi ikke været gode nok til på erhvervsakademierne og professionshøjskolerne. Sammen med institutionerne har jeg taget konsekvensen af det og reduceret optaget for 2017 med 25 pct. I forlængelse af det skridt er vi nu ved at se på de engelsksprogede bachelor- og kandidatuddannelser på universiteterne og på diplomingeniøruddannelserne, og derudover overvejer regeringen også løbende, hvordan vi bruger SU-midlerne bedst muligt, og hvordan vi kan dæmme op for de stigende udgifter til SU til udenlandske statsborgere.

Kl. 14:45

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Spørgeren.

Kl. 14:45

Christian Langballe (DF):

Altså det, man godt kan undre sig over, er, at der faktisk er mennesker, der går på arbejde hver eneste dag og tjener penge hjem til staten Danmark, og at vi så har et system, som gør, at vi lige pludselig har forpligtet os på hele Europa, hvad angår SU og SU-lån. Jeg synes, at selve tankegangen, når man ser sådan nøgtern på det, jo er fuldkommen grotesk, for det betyder jo sådan set bare, at skatteyderne bliver spændt for en vogn, hvor de så skal til at betale for, at udenlandske studerende kan komme herop og få SU-lån og SU-understøttelse.

Jeg er sådan set tilhænger af et i øvrigt gammelt system, lige så gammelt som universiteterne, nemlig at man rejser rundt i Europa som udenlandsk studerende og bliver klogere. Men det, jeg så bare ikke forstår, er, hvorfor det er de danske skatteydere, der skal betale regningen. Det forstår jeg ikke. Jeg forstår simpelt hen ikke, at man ikke sætter en stopper for det nu. Det vil jeg så bare håbe på, at regeringen lægger sig i selen for, for jeg synes simpelt hen, at det er urimeligt, at der spildes skatteyderpenge på det her forhold – jo også helt principielt, kan man sige. For man jo kan mene, hvad man vil, om velfærdsstaten: Skal den være stor eller skal den være lille? Det er jo sådan set en diskussion, som man kan have, og det kan vi jo så være enige eller uenige om.

Men der, hvor jeg synes det afgørende principielle ligger, er, at velfærdsstaten er, hvis den skal bestå, en national forsikringsordning. Hvis man breder den nationale forsikringsordning ud på hele verden – eller hele Europa – så kollapser velfærdsstaten på et eller andet tidspunkt. Det vil i hvert fald være mit bedste bud, for den kan jo ikke bestå, hvis det er sådan, at alle benytter sig af de velfærdsydelser, som oprindeligt var ment til at gælde danskere.

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ministeren.

Kl. 14:47

Uddannelses- og forskningsministeren (Søren Pind):

Det vil ligge mig fjernt at anfægte hr. Langballes regnestykke, men man kunne jo f.eks. også indregne, hvor meget udlændinge, der arbejder i Danmark, i øvrigt bidrager. Man kunne også spørge sig selv: Er det meningen, at vi skal bryde EU-retten? Der går regeringens grænse, det vil vi ikke.

Jeg har mærket mig, at hr. Morten Messerschmidt i dag i et indlæg gør sig til talsmand for, at Storbritannien går en stor fremtid i møde uden for EU, og at den fremtid også venter Danmark lige om hjørnet. Jeg ved ikke, om det også er hr. Langballes opfattelse.

Det, jeg kan sige, er, at vi inden for EU-retten gør alt, hvad vi kan, for at fastholde en rimelighed og dermed også indramme nogle af de problemer, som hr. Langballe og jeg begge opfatter som værende det, jeg selv kalder dem, nemlig problemer.

Kl. 14:48

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Spørgeren.

Kl. 14:48

Christian Langballe (DF):

Nu er jeg meget enig med min partifælle Morten Messerschmidt, som er et godt hoved, og som har nogle fornuftige synspunkter.

Altså det, jeg så mener med det her, er jo egentlig grundlæggende – jeg ved også, at ministeren er en taktsom herre, selv om han ikke kommer fra vores parti, der jo er indbegrebet af al rationalitet – at problemet er, at velfærdsstaten i fremtiden jo ikke har en chance, hvis det er sådan, at de danske velfærdsordninger udbredes til hele Europa.

Kl. 14:48

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ministeren.

Kl. 14:48

Uddannelses- og forskningsministeren (Søren Pind):

Nu må jeg alligevel sige, at jeg synes, at hr. Langballe anfægter Dansk Folkepartis selvforståelse, når han siger, hvad han siger. Hr. Peter Skaarup har for et halvt års tid siden beskrevet, hvordan *følelser* skal være det drivende element i politik, og nu siger hr. Langballe, at det er rationaliteten. Jeg har brug for en afklaring her.

Det, jeg kan sige, er, at vi ønsker, at vi skal være medlem af Den Europæiske Union. Det er vigtigt for os. Vi vil forfølge en kurs, hvor den udfordring, som udmærket beskrives, nemlig at hvis sociale ydelser bliver tilgængelige for alle – for, ja, selvfølgelig er det i udgangspunktet, grundlaget en national forsikring – så får vi nogle problematikker. Og derfor arbejder vi også bl.a. med de engelsksprogede uddannelser; vi arbejder med inddrivelse af gæld imellem andre EU-lande.

Så vi har fokus på problemstillingen, men vi ønsker ikke at tilsi-desætte EU-retten.

Kl. 14:49

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Spørgeren.

Kl. 14:49

Christian Langballe (DF):

Altså, nu kan man jo godt være indbegrebet af rationalitet og så samtidig have følelser. Det kan jo godt gå hånd i hånd, og det gør det i

Dansk Folkeparti. Det turde være velkendt, at jeg ikke deler den der begejstring for EU, men jeg synes sådan set også, at det er en kæmpe udfordring i forhold til Danmark, og jeg tror faktisk, det er den største.

Kl. 14:51

Med den indvandring og med den frie bevægelighed, der er, vil det også i fremtiden udfordre velfærdsstaten i en så stor grad, at man kan spørge, om den skal bestå. For i et liberalt samfund, hvor der ikke er velfærdsydelse, kan man så sige rejse på kryds og tværs, uden at det betyder noget for statskassen. Det kan man bare ikke i et velfærdssamfund.

Kl. 14:50

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ministeren.

Kl. 14:50

Uddannelses- og forskningsministeren (Søren Pind):

Men jeg vil sige til hr. Christian Langballe, at hvis det er de danske statsfinanser, der er bekymringen, så bør man jo i det spørgsmål, hr. Langballe rejser, inddrage, hvilken enorm gevinst det indre marked har været for Danmark. Og det er altså et flercifret milliardbeløb, vi taler om, som Danmark har i økonomisk gevinst. Og det kan den økonomiske udfordring, som SU-problematikken repræsenterer, slet ikke måle sig med overhovedet. Det betyder ikke, at den er uvæsentlig, men det betyder, at hvis man ser rationelt på det, så må man foretage et regnestykke, der hedder: EU-medlemskabet er en enorm økonomisk gevinst, og der er også nogle omkostninger. Dem skal vi selvfølgelig prøve at minimere.

Kl. 14:50

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Tak til hr. Christian Langballe. Og vi siger også tak til uddannelses- og forskningsministeren for dagens indsats.

Vi går over til spørgsmål 18 til sundhedsministeren, og spørgeren er hr. Christian Rabjerg Madsen fra Socialdemokratiet.

Kl. 14:51

Spm. nr. S 265

18) Til sundhedsministeren af:

Christian Rabjerg Madsen (S):

Hvad mener ministeren om, at en borger, der har haft krampelignende anfald, får besked fra en speciallæge om, at hun kan begynde på at tage kørekort efter 6 måneder, og derefter på trods af speciallægens besked får afslag fra Patientstyrelsen, således at hun ikke kan påbegynde at tage kørekort, hvilket er nødvendigt for hendes uddannelse?

Skriftlig begrundelse

Der henvises til artiklen »Politiker tager Monas sag op overfor ministeren« bragt af JydskeVestkysten Varde den 1. december 2017.

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Værsgo.

Kl. 14:51

Christian Rabjerg Madsen (S):

Tak for det. Jeg læser spørgsmålet op: Hvad mener ministeren om, at en borger, der har haft krampelignende anfald, får besked fra en speciallæge om, at hun kan begynde på at tage kørekort efter 6 måneder, og derefter på trods af speciallægens besked får afslag fra Patientstyrelsen, således at hun ikke kan påbegynde at tage kørekort, hvilket er nødvendigt for hendes uddannelse?

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ministeren.

Kl. 14:51

Sundhedsministeren (Ellen Trane Nørby):

Tak for spørgsmålet. Jeg har også læst artiklerne om Mona, og jeg har stor forståelse for hendes utålmodighed, for det handler jo om, at hun gerne vil i gang med sin praktikperiode, men jeg har ikke – og det håber jeg sådan set også at spørgeren har respekt for – som sundhedsminister mulighed for at gå ind i konkrete sager og sagsbehandle konkrete sager.

Overordnet set er de her regler jo lavet for at beskytte borgerne, både dem, der som Mona søger om kørekort, og også de øvrige trafikanter, og det tror jeg er vigtigt at holde sig for øje. Kørekortsområdet henhører jo ikke under Sundhedsministeriet. Det henhører under transport-, bygnings- og boligministeren, og det er heller ikke Styrelsen for Patientsikkerhed, der træffer afgørelser i sager om ansøgning om kørekort, heller ikke i sager som denne, hvor der også er et helbredsproblem.

Ansøgninger om kørekort indgives som udgangspunkt til borger-service i kommunen, som videregiver sagen til politiet. Hvis f.eks. helbredsforhold giver anledning til nærmere undersøgelse, får politiet i de sammenhænge en sundhedsfaglig vejledning af Styrelsen for Patientsikkerhed, og det er derefter politiet, der træffer afgørelse i sagen. Styrelsen for Patientsikkerheds vurderinger foretages på baggrund af de retningslinjer, som også er tilgængelige for alle, og som fremgår af den vejledning, der ligger omkring helbredskrav til kørekort, og efter den vejledning bør der ved udstedelse eller fornyelse af kørekort til personer med epilepsi ikke være fremkommet epileptiske anfald inden for de seneste 12 måneder.

Som jeg var inde på, er den grænse jo fastlagt både af hensyn til den enkelte borger med krampetilfælde, men jo sådan set også ud fra et hensyn til de øvrige trafikanter, altså den generelle trafikssikkerhed, og det gælder for hele den store vejledning, der er omkring helbredskrav i forhold til fornyelse eller udstedelse af kørekort. Der er dog tilfælde, hvor 6 måneder uden epileptiske fald kan gøre sig gældende. Det er eksempelvis tilfældet for personer, der har haft et eller flere enkeltstående uprovokerede epileptiske anfald, men som ikke opfylder definitionen på at have epilepsi, og der vil det jo så også være en speciallægeerklæring, der skal bruges til at fastsætte risikoen på det område. Hvis man er utilfreds over afgørelsen, kan klage over sit afslag til Færdselsstyrelsen.

Kl. 14:53

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Spørgeren.

Kl. 14:54

Christian Rabjerg Madsen (S):

Tak for svaret. Mona og Monas familie fra Agerbæk har taget kontakt til mig, fordi Mona er i et uddannelsesforløb. Hun vil gerne være SOSU-assistent, og hvis hun skal igennem sit praktikforløb og opnå de kundskaber, man får i forbindelse med et praktikforløb, så er det fuldstændig afgørende for hende at få et kørekort. Derfor er hun selvfølgelig meget optaget af at få det her kørekort, og det er på den baggrund, at jeg har taget sagen op. Det, der slår mig som urimeligt i sagen, er, at Mona af en speciallæge på Kolding Sygehus først får at vide: Når du er anfaldsfri, skal der gå 6 måneder uden anfald, og derefter vil du kunne få et kørekort. Det får hun altså at vide af en speciallæge, og det er selvfølgelig en information, hun tager for gode varer. Efterfølgende får hun at vide fra Styrelsen for Patientsikkerhed, at de 6 måneder ikke er nok, men at der skal gå 12 måneder uden anfald, før hun kan få sit kørekort.

Hvad er årsagen til, at man kan få to forskellige beskeder fra det samme system, nemlig sundhedsministerens system, altså på den ene side en speciallæge, der siger 6 måneder, og på den anden side styrelsen, som siger 12 måneder?

Kl. 14:55

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Inden I fortsætter, vil jeg gerne sige, at vi normalt anbefaler, at man ikke bruger konkrete personers navne i de her dialoger. For vi har af og til klager over, at folk bliver involveret i en sag, og derfor vil jeg gerne anbefale, at man kalder det »borgeren«, eller hvordan man nu kan gebærde sig. For det er jo indholdet i sagen, det drejer sig om.

Så er det ministeren.

Kl. 14:55

Sundhedsministeren (Ellen Trane Nørby):

Tak. Jeg har også kunnet læse om den pågældende borger i avisen, og jeg forstår godt utålmodigheden. Men den her vejledning er jo lavet ikke bare af hensyn til den pågældende borger, men til alle trafikanter, hvor der jo ligger vejledningsmæssige anbefalinger i forhold til helbreds krav i relation til kørekort på en lang række punkter. Det er ikke Styrelsen for Patientsikkerhed, der træffer beslutning om udstedelse af kørekort, men det er politiet. Det er også Færdselsstyrelsen, man skal klage til, hvis man er utilfreds med et afslag på det at få kørekort. Styrelsen for Patientsikkerhed bedes om en sundhedsfaglig vejledning, og det er det, de skal komme med på baggrund af de generelle vejledningskrav, der ligger på området. Den behandling, der foregår ude i det regionale sundhedsvæsen, og hvad der er foregået mellem en borger og en konkret sundhedsperson, kan jeg ikke forholde mig til. Jeg kan forholde mig til, at styrelsen skal vejlede ud fra gældende regler, og de fremgår af vejledningen, og det er politiet, der træffer beslutning om borgerens kørekort.

Kl. 14:56

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Spørgeren.

Kl. 14:56

Christian Rabjerg Madsen (S):

Jeg accepterer selvfølgelig det, formanden siger i forhold til det med navnet, men navnet optræder jo i indtil flere artikler, og jeg har selv været i dialog med familien og har fået lov til at bruge pågældende persons sag, så jeg tror ikke, vi har overtrådt nogen grænser der. Men vi kan godt kalde hende »borgeren«.

Jeg må forstå det sådan på ministeren, at ministeren ikke vil forholde sig til, at man får to forskellige svar på det samme spørgsmål fra sundhedssystemet. Det synes jeg bare er uhensigtsmæssigt, og det synes jeg man bør tage op over for regionen, hvis det er dem, der har ansvaret. Det duer selvfølgelig ikke, at en borger af det samme sundhedsvæsen får at vide, at du kan få et kørekort efter 6 måneder, og derefter får at vide, at du kan få det efter 12 måneder. Det er meget vanskeligt for borgerne at agere, når man får forskellige informationer om det samme forhold.

Kl. 14:57

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Ministeren.

Kl. 14:57

Sundhedsministeren (Ellen Trane Nørby):

Jeg har, som jeg også nævnte i starten, simpelt hen ikke mulighed for at gå ind og sagsbehandle i konkrete tilfælde. Det tilkommer ikke ministeren. Det foregår i styrelsen, som giver en sundhedsfaglig vurdering til politiet. Det er politiet, der er myndighed på kørekortsområdet og udsteder kørekortene, og hvis man er utilfreds med en afgø-

relse, skal man klage til Færdselsstyrelsen, som heller ikke ligger under Sundhedsministeriet.

Det, som styrelsen forholder sig til, er den vejledning, der er, og som jo er lavet af hensyn til den samlede trafikssikkerhed i landet, og hvor 12 måneder altså er udgangspunktet. Jeg kan ikke forholde mig til samtaler mellem sundhedspersoner og en borger, som jeg ikke er vidende om. Jeg kan forstå, at der er en tvist. Det er altid ulykkeligt, når der er en tvist mellem forskellige aktører i et væsen. Styrelsen for Patientsikkerhed er selvsagt nødt til at forholde sig til vejledningen. I vejledningen ligger der også, som jeg startede med at sige, en mulighed i forhold til enkeltstående undtagelser, hvor der så skal ligge en udtalelse fra speciallægen. Det er politiet, der i de tilfælde træffer beslutning, og styrelsen kommer med sit input. Det er politiet og ikke styrelsen, der træffer afgørelse om det konkrete kørekort.

Kl. 14:58

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Spørgeren.

Kl. 14:58

Christian Rabjerg Madsen (S):

Jeg vil sige tak til ministeren for besvarelsen. Det er ikke, fordi vi er kommet så meget længere. Jeg synes, man som minimum skulle tage det op over for regionerne og sikre, at den samme borger ikke får to forskellige beskeder om, hvornår hun kan påbegynde at tage et kørekort. Det virker noget uhensigtsmæssigt, at man får at vide, at det er 6 måneder det ene sted, og 12 måneder det andet sted. Men det kan ministeren jo tage med videre, hvis man måtte ønske det.

Så kan jeg i øvrigt oplyse, at der nu er gået 12 måneder, hvor borgeren ikke har haft symptomer, men alligevel har politiet ikke reageret på sagen og sat hende i gang med at måtte tage den her køreprøve. Så der må være noget ventetid hos politiet i forhold til at behandle sagen, men det er jo et spørgsmål, som jeg kan tage op med justitsministeren ved en anden lejlighed. I hvert fald er det dybt beklageligt, at borgeren er endt i den her situation.

Kl. 14:59

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Ministeren.

Kl. 14:59

Sundhedsministeren (Ellen Trane Nørby):

Det er altid beklageligt, hvis man som borger oplever, at man får forskellige oplysninger fra forskellige aktører i vores sundhedsvæsen, det være sig andre myndigheder. Det, som Styrelsen for Patientsikkerhed skal forholde sig til, er den vejledning, der ligger på området, når de giver sundhedsfaglige anbefalinger til politiet. Det er politiet, der er udstedende og afgørende myndighed i relation til kørekort, og det er derfor også dem, der træffer afgørelse i sidste ombæring.

I forhold til spørgsmålet om sagsbehandlingstider – for det er jo nærliggende at spørge, om det så er, fordi den har ligget hos Styrelsen for Patientsikkerhed – vil jeg gerne henvise til det spørgsmål, der hedder spørgsmål 1244 fra den 20. juni sidste år, som viser, at kun 0,2 pct. af samtlige sager ligger i over 46 dage. Hovedparten ekspederes inden for 1 til 14 dage, og de tider skulle stadig væk være vejledende, i relation til hvor lang tid man bruger på den sundhedsfaglige vurdering af en sag.

Kl. 15:00

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Jeg vil gerne lov til at sige tak til sundhedsministeren og til hr. Christian Rabjerg Madsen for dagens indsats.

Vi går over til spørgsmål 19 til miljø- og fødevareministeren, og spørgeren er den samme, nemlig hr. Christian Rabjerg Madsen.

Kl. 15:00

Spm. nr. S 242

19) Til miljø- og fødevareministeren af:

Christian Rabjerg Madsen (S):

Hvad er ministerens reaktion på, at TV 2 med Operation X-programmet »Den brændende sandhed« i oktober 2017 afslørede, at store modehuse systematisk brænder tøj af?

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Værsgo.

Kl. 15:00

Christian Rabjerg Madsen (S):

Tak for det, og jeg læser spørgsmål 19 op: Hvad er ministerens reaktion på, at TV 2 med Operation X-programmet »Den brændende sandhed« i oktober 2017 afslørede, at store modehuse systematisk brænder tøj af?

Kl. 15:01

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Ministeren.

Kl. 15:01

Miljø- og fødevareministeren (Esben Lunde Larsen):

Tak for det, formand, og tak for spørgsmålet. Regeringen arbejder for en mere cirkulær økonomi og er opmærksom på, at en vigtig del af en mere cirkulær økonomi er øget genbrug og genanvendelse. Det er vigtigt, at vi udnytter alle ressourcer bedst muligt til fordel for både miljø og økonomi, og det er en ambition, som regeringen deler med dansk erhvervsliv.

Ministeriet har ikke på nuværende tidspunkt tal for, hvor meget genanvendeligt tekstil, virksomheder sender til forbrænding, men jeg kan se, at Bestseller f.eks. har oplyst, at det drejer sig om 0,1 promille af deres samlede produktion. Hvis en tøjproducent i dag vælger at sende tøj til forbrænding som affald, er det forbundet med betaling af et gebyr for affaldshåndteringen. Modsat er det i sagens natur ikke forbundet med omkostninger at vælge at donere tøj til genbrug. Ud over det miljømæssigt prisværdige i genbrug og genanvendelse frem for forbrænding er der således også et økonomisk incitament til tøjproducenterne til ikke at forbrænde tøj som affald, når det ikke er nødvendigt. Jeg er oplyst om, at mulighederne for genanvendelse af tekstil er en del af problemets kerne, da der på nuværende tidspunkt ikke er et effektivt marked for genanvendelse af tekstilaffald, hverken i Danmark eller i udlandet. Den bedste situation er derfor, at virksomhederne bruger de muligheder, de har, for at aflevere overskydende tøj til genbrug. Hvis tøjet indeholder skadelig kemi, kan det selvsagt hverken genanvendes eller genbruges.

Jeg kan oplyse, at i henhold til affaldsbekendtgørelsen skal virksomheder kildesortere deres affald, og hovedreglen er, at virksomheder skal udsortere det affald, som kan genanvendes eller klargøres til genbrug. Det er kommunerne, som klassificerer affaldet og fører tilsyn med, at affaldsbekendtgørelsen overholdes.

Kl. 15:03

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Værsgo.

Kl. 15:03

Christian Rabjerg Madsen (S):

Tak for det. En aktindsigt, som Operation X har fået fra Forbrændingen i Roskilde, viser, at H&M i snit de sidste 5 år har afbrændt 12 t tøj om året, og det er altså uden at nævne de her 12 t i deres årlige bæredygtighedsrapportering. Så det er ikke noget, som en virksomhed, som ellers skilter med at være grøn, fortæller offentligheden om som sådan. En af de her afbrændinger sker den 15. juni 2017, hvor H&M sender en lastbil med godt 1.500 kg papkasser med

tøj i til afbrænding, bl.a. et stort parti cowboybukser. De her cowboybukser fejler intet. Det er alene et lille mærkat bag på bukserne, som har et for højt indehold af bly. Det er så H&M's begrundelse for at afbrænde hele partiet. Det virker jo noget uhensigtsmæssigt, at man på grund af et lille mærkat, som kunne tages af bukserne, vælger at afbrænde dem.

Ser ministeren en problematik heri, og kunne man fra politisk side gøre mere for at sikre, at de store modehuse i højere grad vælger at genbruge end at brænde af, selv om der kan være begrænsede dele af et tøjparti, som har et eksempelvis for højt indhold af bly?

Kl. 15:04

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Ministeren.

Kl. 15:04

Miljø- og fødevareministeren (Esben Lunde Larsen):

Tak for det, formand, og tak for det opfølgende spørgsmål. Jamen jeg har en interesse i, at Dansk Mode & Tekstil, som er brancheorganisationen, og de medlemsvirksomheder, som er spillere i det her, selvfølgelig er sig bevidste om, at vi har et cirkulært fokus. Det gælder på en lang række områder, og det gælder også for tøj. Jeg har den oplevelse, at Dansk Mode & Tekstil i den grad er villige til at gå ind i en dialog om det her, og jeg har bedt Miljøstyrelsen som ansvarlig styrelse udrede med Dansk Mode & Tekstil og eventuelle andre interessenter, hvordan vi kan tage skridt i den rigtige retning, så vi ikke kasserer godt og brugbart tøj, som f.eks. kunne have vakt glæde blandt mennesker, der er mindrebedemlede, eller i relation til f.eks. øget genanvendelighed.

Kl. 15:05

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Spørgeren.

Kl. 15:05

Christian Rabjerg Madsen (S):

Jeg synes, det er overordentlig fornuftigt at tage en kritisk dialog med modebranchen via Dansk Mode & Tekstil for at få et overblik over, hvor meget tøj, der brændes af, og hvorfor tøjet bliver brændt af, og for at finde veje til at sikre, at det tøj, som i dag brændes af – og det er betydelige mængder – fremadrettet ikke brændes af, men i stedet for bliver genbrugt.

Hvornår kan vi i Folketinget forvente at få en afrapportering om den dialog, der er imellem ministeren og Dansk Mode & Tekstil?

Kl. 15:06

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Ministeren.

Kl. 15:06

Miljø- og fødevareministeren (Esben Lunde Larsen):

Tak for det, formand, og tak for det opfølgende spørgsmål. Det kan spørgeren få, når mødet har været afholdt. Det er ikke anført i mine papirer, lige hvornår mødet bliver afholdt, men det gør det inden længe. Så lige så snart, der er afholdt et møde, kan ordføreren blive orienteret om, hvad der skal ske fremadrettet.

Kl. 15:06

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Spørgeren.

Kl. 15:06

Christian Rabjerg Madsen (S):

Det er en oplysning, jeg vil imødesee med spænding. Jeg håber, at vi i fællesskab kan finde en løsning, som sikrer, at vi kan genbruge tøjet i stedet for. Jeg synes, at det har været utilfredsstillende at iagttage,

dels at virksomhederne ikke er specielt åbne omkring den her praksis, dels at iagttagelse, at der bliver afbrændt så meget tøj, som kunne genbruges. Jeg synes, det er et vigtigt spørgsmål.

Jeg har været i dialog med affaldsselskaberne, som siger, at en løsning jo kunne være, at de fik lov til at kræve en dokumentation for, at tøjet faktisk er skadeligt at genbruge, når det bliver indleveret til afbrænding. Og hvis det ikke kan dokumenteres, kunne man jo give affaldsselskaberne mulighed for at anvise en anden måde at bortskaffe tøjet på i stedet for afbrænding. Er det nogle muligheder, som ministeren vil være villig til at diskutere og give affaldsselskaberne?

Kl. 15:07

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ministeren.

Kl. 15:07

Miljø- og fødevareministeren (Esben Lunde Larsen):

Tak for det, formand, og tak for det opfølgende spørgsmål. Jamen jeg afviser ikke nogen løsningsmuligheder i det her, for jeg ser det som ganske fornuftigt og ligetil, at vi får en bedre genanvendelighed og også en højere grad af genbrug. Da Miljøstyrelsen også har drøftelse med hele affaldsbranchen, ser jeg intet til hinder for, at Miljøstyrelsen eventuelt også tager den dialog på baggrund af mødet med Dansk Mode & Tekstil.

Kl. 15:07

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Tak til miljø- og fødevareministeren, og tak til hr. Christian Rabjerg Madsen for dagens indsats.

Vi går over til spørgsmål 20, det er til børne- og socialministeren, og spørgeren er fru Pernille Bendixen fra Dansk Folkeparti.

Kl. 15:07

Spm. nr. S 250

20) Til børne- og socialministeren af:

Pernille Bendixen (DF):

Vil ministeren kommentere Institut for Menneskerettigheders rapport »Ekstrem social kontrol«, der konkluderer, at der er problemer i forbindelse med inddragelse af forældre i sager, hvor den unge netop har brug for, at forældrene ikke inddrages, når det er familien, der udøver social kontrol, og vil ministeren gøre tiltag for i højere grad at beskytte den unges ret til et privatliv?

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Værsgo.

Kl. 15:07

Pernille Bendixen (DF):

Tak for det. Jeg læser spørgsmålet højt: Vil ministeren kommentere Institut for Menneskerettigheders rapport »Ekstrem social kontrol«, der konkluderer, at der er problemer i forbindelse med inddragelse af forældre i sager, hvor den unge netop har brug for, at forældrene ikke inddrages, når det er familien, der udøver social kontrol, og vil ministeren gøre tiltag for i højere grad at beskytte den unges ret til et privatliv?

Kl. 15:08

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Ministeren.

Kl. 15:08

Børne- og socialministeren (Mai Mercado):

Tak, og tak for spørgsmålet. Først og fremmest vil jeg gerne starte med at understrege, at børn og unge, som udsættes for social kontrol af deres familie, selvfølgelig har krav på at få den hjælp, som de har brug for. Der er ofte tale om børn og unge, som vokser op i familier

med særlige værdisæt, der forhindrer dem i at bestemme over deres eget liv, til selv at vælge deres venner, til selv at vælge deres kærester, uddannelser eller fritidsaktiviteter, og det kan jo føre til voldsomme konflikter og beskyldninger om krænkelse af familiens ære, og de børn og unge skal vi selvfølgelig gøre alt, hvad vi kan, for at hjælpe.

Derfor skal kommunerne også reagere med det samme, hvis en ung henvender sig om social kontrol eller en æresrelateret konflikt. Kommunen har mulighed for at give gratis og anonym rådgivning til den unge, og kommunen skal også overveje, om det er nødvendigt at inddrage politiet af hensyn til den unges sikkerhed. Hvis kommunen bliver opmærksom på den unges situation via en underretning, skal kommunen være opmærksom på, at det kan eskalere konflikten, hvis forældrene bliver orienteret om underretningen, og kommunen skal også være opmærksom på, at den unge kan have behov for beskyttelse mod repressalier fra familiens side. Så derfor er det også muligt for kommunen at undlade at oplyse forældrene om underretningen, ligesom der kan gives afslag på aktindsigt, når særlige forhold – eksempelvis social kontrol – taler imod det, for det må aldrig være sådan, at hensynet til forældrenes retssikkerhed kommer til at veje tungere end hensynet til barnets eller den unges ret til hjælp og beskyttelse.

Kl. 15:09

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Spørgeren.

Kl. 15:09

Pernille Bendixen (DF):

Tak for det. Det er rigtigt nok, at kommunerne i dag har en mulighed for at give afslag på aktindsigt, men det er bare sådan, at reglerne er utydelige. Det gælder måske ikke selve lovgivningen, men så i hvert fald den vejledning, som kommunerne skal støtte sig op ad, og her er det primært i tilfælde, hvor den unge er udsat for fysisk vold, fysiske overgreb, at kommunen har en klar lovhjemmel til at gå ind at nægte aktindsigt, hvorimod det er noget mere utydeligt for kommunen at agere, når der er tale om psykisk vold, som jeg tror vi kan kalde det her. Er ministeren ikke enig i, at der er et behov for, at vi på en eller anden måde tydeliggør det her, så kommunerne får et bedre redskab parat til at reagere, som de jo skal, når den unge henvender sig?

Kl. 15:10

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Ministeren.

Kl. 15:10

Børne- og socialministeren (Mai Mercado):

Jeg er faktisk af den overbevisning, at det er meget tydeligt beskrevet i vejledningen, altså i vejledningens kapitel 2 om æresrelaterede konflikter. Hvis kommunerne er usikre på, hvordan den her type sager skal håndteres, kan de altid søge bistand hos VISO, altså den nationale videns- og specialrådgivningsorganisation, og så står VISO parat til at hjælpe med rådgivning.

Jeg kan derudover også oplyse, at Udlændinge- og Integrationsministeriet er i gang med at udarbejde en ny håndbog til kommuner om æresrelaterede konflikter og negativ social kontrol, som lige præcis har til formål at tydeliggøre kommunernes handlemuligheder over for den her specifikke målgruppe, bl.a. hvordan de bør undlade at inddrage forældrene. Håndbogen forventes offentliggjort i første kvartal 2018. Så jeg mener egentlig, at vi gør en stor og vigtig indsats for at få tydeliggjort reglerne på området.

Kl. 15:11

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Spørgeren.

Kl. 15:11

Pernille Bendixen (DF):

Vi er sådan set ikke uenige om, at der allerede gøres en stor indsats på området. Men nu har vi bare den her rapport, som slår fast, det er helt sikkert, at kommunerne er usikre, og at de har rigtig svært ved at agere i det her, fordi det også er så svært at finde ud af, hvornår der egentlig er tale om social kontrol. Men i det tilfælde, at et ung faktisk bryder ud og får det mod, det er, at gå til sin lærer, så er der jo et behov for, at læreren overhovedet ikke er i tvivl om, hvordan man reagerer. Er ministeren ikke enig i, at der er et behov?

Kl. 15:12

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ministeren.

Kl. 15:12

Børne- og socialministeren (Mai Mercado):

Jo, men det er faktisk sådan, at kommunen skal reagere med det samme. Hvis en ung henvender sig angående en æresrelateret konflikt, skal kommunen reagere med det samme. For det kan jo være den eneste gang, den unge får mulighed for at komme med et råb om hjælp og række hånden ud til et system, og så skal systemet også svare med det samme og tage den udstrakte hånd og gøre alt, hvad man kan, for at hjælpe den unge. I dag er der altså allerede i service-loven mulighed for at give både gratis og også anonym rådgivning til børn og unge under 18 år. Det betyder, at forældrene ikke skal inddrages, ligesom der hverken startes en sag eller tages notater, som familien efterfølgende kan søge aktindsigt i.

Kl. 15:12

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Spørgeren.

Kl. 15:12

Pernille Bendixen (DF):

Vil ministeren så i det mindste være med til at se på at klæde personalet lidt bedre på til at håndtere sagerne, sådan at de i hvert fald ikke er i tvivl om, hvornår der er tale om social kontrol, og hvornår der ikke er tale om social kontrol? For når ministeren siger, at kommunen har redskaberne, så kan det jo være, at usikkerheden ligger hos medarbejderne.

Kl. 15:13

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ministeren.

Kl. 15:13

Børne- og socialministeren (Mai Mercado):

Jo, og dertil er det jo helt oplagt, at hvis kommunen føler sig usikker på, hvordan den skal håndtere en given henvendelse, så kan den rette henvendelse til VISO, og så vil VISO bistå med at klæde medarbejderne fagligt på til at kunne håndtere de typer af konflikter. For jeg er fuldstændig enig med spørgeren i – og jeg tror egentlig, vi ser ret ens på problematikken – at det er helt afgørende, at fagpersoner både er klædt på til at opspore, men også til at handle over for social kontrol, og hvis de støder på æresrelaterede konflikter.

Kl. 15:13

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Mange tak til børne- og socialministeren og til fru Pernille Bendixen for dagens indsats.

Vi går over til spørgsmål 21, og det er til transport-, bygnings- og boligministeren, og spørgeren er hr. Henning Hyllested, Enhedslisten.

Kl. 15:13

Spm. nr. S 188 (omtrykt)

21) Til transport-, bygnings- og boligministeren af:

Henning Hyllested (EL):

Fastholder ministeren, at Transport-, Bygnings- og Boligministeriets ansvar ikke omfatter tiltag, der kan kompensere for negative klimaaftryk, der sker som følge af CO₂-udledningen fra transportområdet, som ministeren er refereret for i Information den 26. august i år?

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Hr. Henning Hyllested vil nu læse sit spørgsmål op. Værsgo.

Kl. 15:14

Henning Hyllested (EL):

Spørgsmålet lyder: Fastholder ministeren, at Transport-, Bygnings- og Boligministeriets ansvar ikke omfatter tiltag, der kan kompensere for negative klimaaftryk, der sker som følge af CO₂-udledningen fra transportområdet, som ministeren er refereret for i Information den 26. august i år?

Kl. 15:14

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Ministeren.

Kl. 15:14

Transport-, bygnings- og boligministeren (Ole Birk Olesen):

Tak for spørgsmålet. Ifølge energi-, forsynings- og klimaministeren gav EU-landene den 13. oktober hinanden et grønt håndslag på den mest ambitiøse klimakurs i verden. For nærmere at forklare, hvad det kommer til at betyde for transportsektoren, vil jeg gerne fremhæve tre forhold, som har tæt tilknytning til, at vi i Danmark fører en omkostningseffektiv klimapolitik.

For det første sender vi ikke bare kravet om en reduktion på 39 pct. direkte videre til landbruget og transport- og boligområdet. For det andet anser vi det for positivt, at aftalen indeholder en række fleksibilitetsmekanismer, der kan bidrage til, at vi får mest muligt klima for pengene. For det tredje vil Danmark som udgangspunkt være positivt stemt over for de fælleseuropæiske instrumenter til CO₂-reduktioner i transportsektoren, som Kommissionen har fremlagt i sin vejpakke.

Omstillingen af transportsektoren er en stor opgave. Vi har i Danmark ikke en bilindustri og har derfor begrænsede muligheder for at drive udviklingen. Derfor har vi brug for ambitiøse fælleseuropæiske CO₂-standarder for biler, der kan fremme udviklingen af nye teknologier på en omkostningseffektiv måde.

Regeringen er med energi-, forsynings- og klimaministeren for bordenden i gang med at udarbejde en strategi for opfyldelsen af Danmarks klimamål frem mod 2030. Der vil være en række muligheder for, at vi kan leve op til forpligtelserne. Regeringen vil i sin strategi tegne mulighederne op.

Afslutningsvis vil jeg gerne summere op: Udledningen af drivhusgasser skal fortsat falde, og Danmark er parat til at påtage sig et ambitiøst 2030-mål for sektorerne uden for kvotesystemet. Regeringen er ved at udarbejde en omkostningseffektiv strategi for, hvordan vi lever op til vores mål for reduktion af drivhusgasser uden for kvotesystemet. Ved den konkrete udmøntning af klimainsatsen påtager jeg mig som transport-, bygnings- og boligminister naturligvis ansvaret for de klimatiltag, som regeringen og Folketinget beslutter på mit område. Tak.

Kl. 15:16

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Spørgeren.

Henning Hyllested (EL):

Tak for svaret. Det er jo også der, kan man sige, tvivlen er opstået. Jeg er selvfølgelig glad for, at der er et ambitiøst klimamål, og at man forsøger at leve op til aftalerne på klimaområdet. Men jeg og også andre er kommet i tvivl om, hvor man egentlig skal rette både sine spørgsmål og sin opmærksomhed hen – om det er til transportministeren og Transportministeriet, eller om det er et andet sted hen. Og det er jo på grund af de forholdsvis markante udtalelser om, at rene transportpolitikker, tror jeg formuleringen var, ikke for så vidt indeholder, skal vi kalde det hensyntagen til eventuelle klimamål og klimabelastninger.

Jeg går ud fra, at ministeren er enig med mig i, at transportsektoren udgør en væsentlig del af klimabelastningen i de ikkekvotebelagte sektorer. Transportsektoren står for en tredjedel af den samlede CO₂-udledning i Danmark, så hvis man skal reducere CO₂-udledningen og klimabelastningen – og det siger ministeren jo at man skal – så skal der vel også ske noget inden for transportsektoren? Man kan vel ikke forestille sig, at det bliver overladt til en anden del af ministerens ressort, nemlig bygninger og boliger, eller til landbruget? Så kunne jeg da forestille mig, at man fik nogle gevaldige stridigheder mellem ministrene indbyrdes. Så transportsektoren skal vel bidrage? Men det kan man jo komme i tvivl om, for man kan sige, at den politik, der nu er lagt frem i forbindelse med finanslovsforslaget, i forbindelse med erhvervsudspillet og i forbindelse med skatteudspillet, trækker i den stik modsatte retning. Det giver jo mere CO₂-udledning. Så jeg er i hvert fald ikke helt klar over, hvordan sammenhængen og opdelingen i regeringen er.

Kl. 15:18

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ministeren.

Kl. 15:18

Transport-, bygnings- og boligministeren (Ole Birk Olesen):

Altså, i den artikel i Information, som hr. Henning Hyllested henviser til i spørgsmålet, tror jeg at jeg blev spurgt om følgende: Når man nu ser på de tiltag, regeringen gør på transportområdet, hvad så med CO₂-belastningen? F.eks. når vi nu vil udvide nogle motorveje, eller når vi vil tillade, at man kører 90 km/t. på udvalgte landeveje i stedet for 80 km/t., hvad så med den ekstra CO₂-udledning, der kommer? Til det svarede jeg jo for det første, at det er en meget beskeden ekstra udledning af CO₂, i forhold til hvor meget CO₂ vi i øvrigt udleder, og for det andet, at man ikke kan se på transportområdet isoleret, og at man heller ikke kan sige, at fordi der kommer mere CO₂, hvis vi udvider vejene, så der er plads til mere trafik, så skal vi ikke udvide vejene, så der er plads til mere trafik, men så skal folk holde i kø. Så af hensyn til CO₂-udledningen skal folk holde i kø.

I klima- og energipolitikken sidder energi-, forsynings- og klimaministeren for bordenden, og så uddelegerer han opgaver, herunder til Transportministeriet.

Kl. 15:19

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Spørgeren.

Kl. 15:19

Henning Hyllested (EL):

Men igen kan man vel ikke se to ting isoleret fra hinanden? Jeg tænker bare på, hvordan det egentlig foregår i regeringen. For sådan som jeg er orienteret, er det i virkeligheden noget nyt, at man i Transportministeriet ligesom ikke indtænker CO₂-belastningen, når

man fremlægger sine rene transportpolitikker. Hvordan foregår det så i regeringen? Er det sådan, at det i virkeligheden er klimaministeren, der sidder og bestemmer over transportpolitikken, hvis der i transportpolitikken er elementer af klimabelastning og CO₂-udledning?

Kl. 15:20

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ministeren.

Kl. 15:20

Transport-, bygnings- og boligministeren (Ole Birk Olesen):

Jeg tror ikke, at man tidligere i Transportministeriet, når man har besluttet sig for, at nu skulle man udvide en vej, så har udregnet, hvad det eventuelt vil betyde for CO₂-reduktionen, at folk ikke længere sidder i kø dér. Eller når man tidligere har besluttet, at nu kan folk godt køre 130 km/t. på motorvejen i stedet for 110 km/t., så tror jeg heller ikke, at man har indregnet, hvad det betyder for CO₂-belastningen. Det er et nyt krav, som er kommet, og som jeg pludselig skal stå på mål for, selv om tidligere transportministre ikke har skullet stå på mål for det – heller ikke de transportministre, som Enhedslisten har holdt ved magten.

Kl. 15:20

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Spørgeren.

Kl. 15:20

Henning Hyllested (EL):

Det har dog været sådan, at hvis vi stillede spørgsmål om CO₂-udledningen, om en stigende udledning eller en manglende besparelse osv. osv. i forbindelse med forskellige tiltag inden for transportpolitikken, så har vi jo typisk rettet spørgsmålet til Transportministeriet, og vi har da også fået svar fra Transportministeriet. Det er jo derfor, vi siger, at det da er noget nyt, hvis det ikke ligesom er den procedure, vi skal anvende i fremtiden.

Kl. 15:21

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ministeren.

Kl. 15:21

Transport-, bygnings- og boligministeren (Ole Birk Olesen):

Det kan man også fortsat, og jeg ved også, at jeg i min ministertid har svaret på spørgsmål om CO₂-udledning som følge af transporttiltag. Der har vi så skønnet bedst muligt, og jeg tror også, at vi nogle gange har bedt om hjælp i Energistyrelsen for at kunne svare på spørgsmålene. Men det kan man altså fortsat. Jeg siger bare, at det ikke har været sådan, at når en socialdemokratisk transportminister gerne har villet udvide en vej eller sætte hastigheden op eller lignende, så har transportministeren samtidig skullet redegøre for, hvordan den ekstra CO₂-udledning i øvrigt skulle imødegås andre steder i transportsystemet.

Kl. 15:22

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Tak for det.

Vi bevarer holdopstillingen og går over til spørgsmål 22, hvor hr. Henning Hyllested også har et spørgsmål til transport-, bygnings- og boligministeren.

Kl. 15:22

Spm. nr. S 189 (omtrykt)

22) Til transport-, bygnings- og boligministeren af:

Henning Hyllested (EL):

Kan ministeren svare på, hvilket ministerium der har ansvaret for at reducere klimaeffekten inden for transportområdet?

Skriftlig begrundelse

Energistyrelsens energistatistik viser, at ca. 65 pct. af CO₂-emissionerne fra endeligt energiforbrug stammer fra transportområdet.

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Værsgo.

Kl. 15:22

Henning Hyllested (EL):

Tak. Det lyder i al sin korthed: Kan ministeren svare på, hvilket ministerium der har ansvaret for at reducere klimaeffekten inden for transportområdet?

Kl. 15:22

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ministeren.

Kl. 15:22

Transport-, bygnings- og boligministeren (Ole Birk Olesen):

Også tak for det spørgsmål. Som nævnt i mit svar på spørgsmål nr. S 188 er regeringen i gang med at udarbejde en strategi for opfyldelse af Danmarks klimamål. Det er energi-, forsynings- og klimaministerens, der leder dette arbejde. Når strategien er færdig og offentliggjort, er det hele regeringens strategi, og alle ministre vil stå bag strategien, herunder transport-, bygnings- og boligministeren, for det er princippet bag et regeringssamarbejde. Ved den konkrete udmøntning af klimainsatsen påtager jeg mig det politiske ansvar for forvaltningen af de klimatiltag, som vi beslutter at gennemføre på mit område.

Så svaret på spørgsmålet er, at jeg har ansvaret for at gennemføre de dele af regeringens klimatiltag, der ligger inden for mit ministeriums ressortmæssige ansvar. Når det derimod drejer sig om at beslutte, hvordan Danmark skal leve op til sine forpligtelser til at reducere drivhusgasudledning uden for kvotesystemet, er det regeringen og i sidste ende et flertal i Folketinget, der bærer ansvaret. Tak.

Kl. 15:23

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Spørgeren.

Kl. 15:23

Henning Hyllested (EL):

Det svar glæder mig sådan set lidt, må jeg sige, for jeg synes, at ministeren i hvert fald med det svar helt klart ophæver den tendens til silotænkning, som jeg synes der har ligget i de udmeldinger, jeg har set, men det kan være, at de er vinklet skarpt, hvad ved jeg. Men ministeren gør ligesom op med den tankegang ved at sige: Selvfølgelig tænker vi på tværs i regeringen. Ministeren siger så også, at det er ministeren, der er ansvarlig for tingenes tilstand inden for transportområdet, herunder også de klimamæssige ting. Det er selvfølgelig glædeligt, at ministeren svarer på den måde.

Når jeg under mit tidligere spørgsmål spurgte, om der er sket en nyudvikling i Transportministeriet, skyldes det jo, at jeg ved, at tilbage i 2013 satte den daværende regering og daværende transportminister gang i en analyse, og der kom senere en rapport, »Roadmap for udfasning af fossile brændstoffer«. Det var sådan et bidrag til Roadmap 2050 i det hele taget. På det tidspunkt var der jo ingen tvivl om, at det var Transportministeriet, der i høj grad forholdt sig til klimamæssige tiltag inden for transportsektoren, og som gav bud på – det var selvfølgelig til den samlede energipolitik – hvilke initia-

tiver man kunne sætte i værk for at bidrage til Danmarks nedsættelse af CO₂-udledningen og for at leve op til klimamålene. På det tidspunkt var der sådan set ikke tvivl om det. Det skal siges, at den pågældende rapport blev skrottet, da man skiftede regering. Ministerens forgænger, altså hr. Hans Christian Schmidt, skrottede jo den pågældende rapport, selv om den var klar til offentliggørelse. Det var vi jo en del der undrede os over, og vi fremsatte et beslutningsforslag om det.

Kl. 15:25

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ministeren.

Kl. 15:25

Transport-, bygnings- og boligministeren (Ole Birk Olesen):

I dag er det i hvert fald sådan, at energi-, forsynings- og klimaministerens rejser til Bruxelles og på Danmarks vegne forhandler EU's klimapolitik og kommer med bidrag til, hvad Danmark vil bidrage med. Her har vi altså en målsætning om en reduktion på 39 pct., og der sætter energi-, forsynings- og klimaministerens sig så for borden for et arbejde i regeringen om, hvordan vi skal nå de 39 pct. Når det arbejde er afsluttet, vil jeg også vide, hvor stor en del af reduktionen der skal finde sted i transportsektoren. Det vil så være min opgave at bidrage til, at det bliver ført ud i livet, men jo også Folketingets opgave, hvis det kræver lovændringer osv.

Kl. 15:26

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Spørgeren.

Kl. 15:26

Henning Hyllested (EL):

Så er det bare, jeg spørger: Hvordan bliver det modtaget i den samlede regering, når man så på transportområdet – og jeg ved ikke, om det er en beslutning, der er taget i Transportministeriet eller hos transportministeren sådan helt afsondret, eller hvad man kalder det, fra øvrige ministerier – pludselig lægger frem, at nu forøger man hastigheden, at nu nedsætter man taksterne på Storebælt, at nu udvider man motorvejene, alt sammen med en stigende CO₂ udledning til følge? Hvad er så reaktionen i den øvrige del af regeringen, når transportministeren pludselig kommer med noget, som vel egentlig trækker i den modsatte retning af det, som man skulle, i forhold til at leve op til klimamålene?

Kl. 15:26

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ministeren.

Kl. 15:27

Transport-, bygnings- og boligministeren (Ole Birk Olesen):

Jamen det er da opbakning til de elementer. Når en regering spiller ud med et finanslovsforslag, er det jo drøftet igennem i regeringen. Man har et ønske om, at der skal være mindre kø på vejene, så derfor vil man gerne have nogle bredere veje, man har et ønske om, at hastighedsgrænserne er mere fornuftige og passer til de veje, der er, så man nogle steder kan køre 90 km/t. i stedet for 80 km/t. og andre steder kan køre 130 km/t. i stedet for 110 km/t., og det er der jo opbakning til i hele regeringen. Det er et fælles projekt. Så sidder klima-, energi- og forsyningsministeren og arbejder med vores målsætning om at leve op til de reduktioner, som vi har lovet til EU, og det arbejde bliver også færdiggjort i regeringen.

Kl. 15:27

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Spørgeren.

Henning Hyllested (EL):

Men den reduktion for at leve op til klimamålene, som man så ikke skaffer i transportsektoren – vel tværtimod, for man gør det vanskeligere at leve op til målene, hvis man forøger CO₂-udledningen, går jeg ud fra vi er enige om – betyder jo så, at reduktionen så meget desto mere skal skaffes i andre sektorer. Det er jo lidt spændende at se, hvordan og hvorledes det så håndteres af andre ministre, altså andre sektorer, kan man sige.

Kl. 15:27

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ministeren.

Kl. 15:28

Transport-, bygnings- og boligministeren (Ole Birk Olesen):

Jo, men den naturlige udvikling på området går jo i forskellige retninger. Der er en vækst i økonomien. Det fører i retning af mere udledning. Til gengæld er der en ny udvikling af biler, der kan køre længere på literen, eller som kører på el, som bliver produceret af vindmøller om natten, og det trækker i retning af mindre CO₂-udledning. Og jeg er da helt sikker på, at den teknologiske udvikling, der sker, overstiger den udvikling, der sker, i forhold til CO₂, fordi vi tillader, at man på udvalgte vejstrækninger kører fra 80 til 90 km/t.

Kl. 15:28

Kl. 15:28

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Tak til hr. Henning Hyllested.

Vi går over til spørgsmål nr. 23 til transport-, bygnings- og boligministeren, og spørgeren er hr. Kaare Dybvad.

Kl. 15:28

Spm. nr. S 269

23) Til transport-, bygnings- og boligministeren af:

Kaare Dybvad (S):

Mener ministeren, at det skal være muligt for kommunerne at fravige opkrævningen af en tillægskøbesum hos almene boligselskaber, så der kan bygges flere almene boliger på eksisterende grunde?

Skriftlig begrundelse

Der henvises til Lejernes LO's medlemsblad for lejere i den private og almene udlejningssektor Vi lejere fra november 2017.

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Kaare Dybvad vil nu oplæse sit spørgsmål.

Kl. 15:28

Kaare Dybvad (S):

Tak for det, formand. Mener ministeren, at det skal være muligt for kommunerne at fravige opkrævningen af en tillægskøbesum hos almene boligselskaber, så der kan bygges flere almene boliger på eksisterende grunde?

Kl. 15:29

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Ministeren.

Kl. 15:29

Transport-, bygnings- og boligministeren (Ole Birk Olesen):

En tillægskøbesum er noget, en kommune kan opkræve, hvis der sker en forøget udnyttelse af en tidligere kommunal grund i forhold til det gældende plangrundlag på aftaletidspunktet. Det vil sige, at kommunen opkræver et vederlag – en tillægskøbesum – hvis der i

aftalen om salget af grunden er krav herom ved øget udnyttelse, f.eks. når der bygges tagboliger på en bebyggelse eller ejendommen udnyttes til at fortætte byggeriet.

Jeg ser gerne, at der kommer et øget incitament til at sælge grunde i de almene boligområder, så restarealer udnyttes til at bygge tættere. I de fleste tilfælde vil jeg mene, at det vil være bedre at sælge fra til andre boligformer end til alment byggeri, da områderne i byen fungerer bedst, hvis der er blandede ejerformer. Ministeriet er allerede i gang med at se på mulighederne for at sælge restarealer eller byggeretter fra i den almene boligsektor. I den forbindelse skal vi se på, om der er barrierer i lovgivningen i dag. Det kan f.eks. være kravet om opkrævning af tillægskøbesum. Det skal dog undersøges nærmere, hvilke økonomiske konsekvenser det vil have, herunder kommunaløkonomiske konsekvenser. Desuden skal det undersøges, om der er nogen statsstøtteretlige problemer i, at kommunerne ikke opkræver tillægskøbesummen fra boligselskaberne.

Men jeg vil som sagt gerne se på det, og jeg er også nødt til at drøfte det med min kollega, økonomi- og indenrigsministeren, som uden tvivl har en holdning til lovgivning, som vedrører kommunernes økonomiske handlemuligheder.

Kl. 15:30

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Spørgeren.

Kl. 15:30

Kaare Dybvad (S):

Det var da et svar, jeg er oprigtigt glad for. Vil ministeren oplyse, hvornår det arbejde forventes at være færdigt?

Kl. 15:30

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Ministeren.

Kl. 15:30

Transport-, bygnings- og boligministeren (Ole Birk Olesen):

Vi har jo et arbejde i gang via konsulenter, Copenhagen Economics, for at undersøge, hvilke begrænsninger der er på at udvide boligmassen i København, og det er i det arbejde man også kan kigge på det her. Men i øvrigt vil jeg sige, at når en kommune sælger en grund videre med en begrænsning på, gør den begrænsning jo så, at man som køber har fået grunden billigere, end man ellers ville have fået. Så får man lyst til at bygge noget mere, og så siger begrænsningen, at man skal give nogle penge til kommunen. Det, der er udgangspunktet, er jo, at kommunen har lavet en aftale forinden. Kommunen kan altid løbe fra den aftale på den måde, at kommunen ensidigt kan sige: Vi behøver ikke nogen tillægskøbesum. Det er kommunen altid fri til at gøre, hvis den ønsker det, tror jeg. Men må jeg ikke tilføje noget?

Kl. 15:31

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Det kræver teknik, men vi tager spørgeren først, og så kommer ministeren til igen.

Kl. 15:32

Kaare Dybvad (S):

Nu skal jeg jo heller ikke foregribe det, når ministeren nu sagde, at han troede det. Men jeg kan i hvert fald se, at Københavns overborgmester er uenig i det og mener, at man skal have Folketinget til at dispensere, som han siger til den udgave af fagbladet Boligen, der kom den 26. oktober. Men ministeren må jo endelig gerne uddybe det.

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ministeren.

Kl. 15:32

leje. Jeg vil dog gøre opmærksom på, at der i LLO's artikel ikke fremgår de nærmere omstændigheder omkring genhusningen, herunder hvorvidt den nævnte beboer blev tilbudt andre boliger. Artiklen fremhæver blot huslejestigningen i det pågældende tilfælde som et eksempel. Det er derfor ikke sikkert, at der kun er blevet tilbudt den ene lejlighed til 12.000 kr. om måneden.

Kl. 15:32

Transport-, bygnings- og boligministeren (Ole Birk Olesen):
Ja, det er muligt, at kommunen ikke må det. Det er faktisk muligt. For der er nogle offentlige støttere, som vil blive berørt af det. Altså, man har solgt en grund til en billigere pris, end man ellers ville kunne få, mod en betingelse, og så beslutter man pludselig, at folk altså får den til den pris dér. Men betingelsen frafaldes, og så skulle man egentlig have betalt noget mere. Så vi skal have undersøgt, hvordan det er, kommunen kan gøre her. Men man kan sige fra starten, at kommunen jo er fri til at sælge grunden videre uden betingelse om tillægskøbesum.

Kl. 15:33

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Spørgeren.

Kl. 15:33

Kaare Dybvad (S):
Jeg har ikke yderligere her.

Kl. 15:33

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Tak for det.

Så går vi over til spørgsmål 24, der er dagens sidste spørgsmål. Det er også til transport-, bygnings- og boligministeren, og spørgeren er også hr. Kaare Dybvad.

Kl. 15:33

Spm. nr. S 271

24) Til transport-, bygnings- og boligministeren af:

Kaare Dybvad (S):

Mener ministeren, at det er rimeligt, at en beboer kun er blevet tilbudt en permanent genhusningsbolig af Frederiksberg Kommune til 12.000 kr. om måneden, jf. artiklen »Sagde ja til genhusning men: Lejen steg fra 5.000 til 12.000 kr.«?

Skriftlig begrundelse

Der henvises til Lejernes LO's medlemsblad for lejere i den private og almene udlejningssektor Vi lejere fra november 2017.

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Værsgo.

Kl. 15:33

Kaare Dybvad (S):

Tak for det, formand. Mener ministeren, at det er rimeligt, at en beboer kun er blevet tilbudt en permanent genhusningsbolig af Frederiksberg Kommune til 12.000 kr. om måneden, jf. artiklen »Sagde ja til genhusning men: Lejen steg fra 5.000 til 12.000 kr.«?

Kl. 15:33

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ministeren.

Kl. 15:33

Transport-, bygnings- og boligministeren (Ole Birk Olesen):
Tak for spørgsmålet. Indledningsvis vil jeg sige, at jeg naturligvis godt kan se, at det vil være et problem for mange mennesker at skulle gå fra at betale 5.000 kr. til at betale 12.000 kr. om måneden i hus-

Ifølge genhusningsreglerne skal den tilbudte bolig have passende kvalitet, udstyr og beliggenhed. En beboer har ret til én gang at afvise en tilbudt bolig, selv om den opfylder kravene til kvalitet, udstyr og beliggenhed, og få tilbudt en anden bolig i stedet. En beboer har ligeledes i indtil 2 år efter anvisningen af en genhusningsbolig ret til at få anvist en anden eller rettere en tredje bolig. Dermed kan en beboer få anvist op til tre genhusningsboliger. Så selv om den nævnte bolig til 12.000 kr. om måneden havde en passende kvalitet, udstyr og beliggenhed, kunne beboeren have takket nej til boligen og stadig have krav på at få tilbudt en anden bolig. Beboeren kunne som nævnt også bo i boligen i op til 2 år og stadig have mulighed for at få anvist en anden bolig.

Det er som nævnt ikke muligt ud fra oplysningerne i artiklen at slutte, at kommunen kun har anvist én bolig. Det er heller ikke muligt at vide, om Frederiksberg Kommune på tidspunktet for anvisningen kun havde mulighed for at anvise den pågældende bolig til 12.000 kr. om måneden. Derfor kan eksemplet heller ikke bruges som et tegn på, at kommunerne forsøger at omgå lovens regler.

Reglerne om genhusning stiller i øvrigt ikke krav til den anviste boligs husleje, men en genhuset beboer har mulighed for at få indfasningsstøtte til at afhjælpe i forhold til en eventuel huslejestigning. Indfasningsstøtten udgør i det første år efter indflytningen i genhusningsboligen to tredjedele af forskellen mellem beboerens hidtidige leje og den nye leje i den nye bolig. Indfasningsstøtten aftrappes over 10 år.

Kl. 15:35

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Spørgeren.

Kl. 15:35

Kaare Dybvad (S):

Tak for det svar. Der kan jo være mange ting galt med sådan en artikel, og ministeren har for så vidt ret i, at den minutiøse gennemgang ikke er der af forløbet. Men hvis man tager en bolig til 12.000 kr. og en anden bolig til 12.000 kr. og for så vidt en tredje bolig til 12.000 kr. og tilbyder det som genhusning til en beboer, der normalvis bor i en lejlighed til 5.000 kr., er ministeren så ikke enig i, at det de facto er at sætte genhusningslovgivningen ud af kraft, i og med at mange jo ikke vil kunne klare at få forøget deres husleje med 140 pct. på den måde, som det er tilfældet?

Kl. 15:36

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ministeren.

Kl. 15:36

Transport-, bygnings- og boligministeren (Ole Birk Olesen):
Altså, der står ikke noget i reglerne om, hvilken husleje der skal være. Der står noget om boligens standard og beliggenhed. Derfor er der det, vi kalder indfasningsstøtten, som jo altså andrager to tredjedele af forskelsbeløbet det første år, og så aftrappes den gradvis over de næste 10 år. Så det vil sige, at det første år kommer man ikke til at have en udgift på 12.000 kr. i forhold til oprindelig 5.000 kr.; man kommer til at have en udgift, der er en tredjedel af forskellen, dvs. en tredjedel af 7.000 kr. Det må være godt 2.000 kr. i forøget husleje det første år, hvis man modtager indfasningsstøtte.

Kl. 15:37

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Spørgeren.

Kl. 15:37

Kaare Dybvad (S):

Det første år er det jo så en stigning fra 5.000 til 7.333 kr., hvis min hovedregning ellers holder, men det stiger jo så løbende, og som jeg forstår ministeren, ser ministeren ikke noget problem i, at man eksempelvis tilbyder boliger, der er så meget dyrere. Synes ministeren ikke, at det er at sætte genhusningsmulighederne ud af spillet?

Kl. 15:37

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ministeren.

Kl. 15:37

Transport-, bygnings- og boligministeren (Ole Birk Olesen):

Jeg tror, det vil være et problem at indskrive i loven, at der ved genhusning ikke må tilbydes en genhusningsbolig, som på nogen måde er dyrere end den bolig, man kommer fra. Jeg tror, det ville reducere mulighederne for at kunne genhuse folk markant, hvis man ikke måtte tilbyde boliger, der var blot en smule dyrere.

For at overgangen til den nye bolig ikke bliver for stor huslejemæssigt, er der den her indfasningsstøtte, og den gør så, at man det første år i det her tilfælde formentlig går fra en husleje på omkring 5.000 kr. til omkring 7.000 kr., og det synes jeg ligger inden for rimelighedens grænser.

Kl. 15:38

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Spørgeren.

Kl. 15:38

Kaare Dybvad (S):

Så siger jeg tak til ministeren for denne omgang.

Kl. 15:38

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Jeg siger også tak både til ministeren og til hr. Kaare Dybvad for dagens indsats.

Spørgetiden er hermed afsluttet.

Kl. 15:38

Meddelelser fra formanden

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Der er ikke mere at foretage i det her møde.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, torsdag den 20. december 2017, kl. 10.00.

Jeg henviser til den dagsorden, der fremgår af Folketingets hjemmeside.

Mødet er hævet. (Kl. 15:38).